

**Līdzfinansē
Eiropas Savienība**

ERASMUS+ PIEREDZES STĀSTI

**Skolēnu grupas mobilitāte uz Pozoblanco (Spānija)
10.02. - 17.02.2025.**

Agija Guščina, 11.ES

Erasmus+ projekts uz Pozoblanco izvērtās par burvīgu un piedzīvojumiem bagātu pieredzi. Jau turpceļā uz pašu pilsētu pamanījām, cik daudz un skaistu kalnu ir Spānijā un cik tā ir saulaina. Ierodoties pilsētā, iepazīnām savas viesģimenes, un man trāpījās fantastiska ģimene-viņi bija ļoti mīloši, izpalīdzīgi, vienmēr pārliecinājās par to, lai man būtu viss nepieciešamais, lai es tiktu izklaidēta. Mēs kopā pavadījām burvīgi laiku gan darba dienu vakaros, pastaigājoties pa pašu pilsētu, satiekoties ar draugiem, kuri bija ļoti jauki, un iepazīstot manas viesmāšas vecvecākus, gan brīvdienās, izbraucot ārpus pilsētas piknikā un uz pilsētu Pedroche.

Skolas pieredze arī bija ļoti interesanta. Pirmajā skolas dienā piedalījāties mācību stundās, kuras ir salīdzinoši līdzīgas mūsējā tomēr bija arī manāmas atšķirības, piemēram, stundu garums ir 60 minūtes, kā arī daudzas citas nianšes. Paši skolēni arī bija ļoti laipni pret mums un daudz sarunājās ar mums. Vienlaikus ar mums skolā viesojās arī skolēnu grupa no Hannoveres, tāpēc lielāko daļu nedēļas pavadījām ar viņiem, staigājot pa pašu pilsētu, nogaršojot dažādus ēdienus un apmeklējot pilsētas Granada un Cordoba. Tur apskatījām burvīgas vietas kā La Alhambra un Mezquita-Catedral de Córdoba.

Kopumā varu teikt, ka šis brauciens bija izdevies un es piedzīvoju vairāk, nekā gaidīju. Man bija iespēja pilnveidot savas spāņu valodas zināšanas gan ģimenē, gan skolā, nogaršot visdažādākos ēdienus un tiešām iejusties spāņu ikdienas dzīvē. Tāpat man bija iespēja iepazīt brīnišķīgus cilvēkus. Tāpēc vienmēr būšu pateicīga par šo burvīgo iespēju doties uz Pozoblanco, Spāniju Erasmus+ mobilitātes ietvaros.

Elza Mincenhofa, 11.ES

Priecājos, ka izlēmu pieteikties Erasmus+ projektā uz Pozoblanco, Spāniju, jo šo pieredzi neaizmirsīšu nekad. Divas pilnas mācību dienas piedalījos stundās skolā IES Antonio María Calero, kur novēroju lielas atšķirības izglītības sistēmā salīdzinājumā ar Latviju. Skolā iepazinos ar jauniem cilvēkiem un pieredzēju to, kā ikdienā skolā norit Spānijā dzīvojošajiem jauniešiem. Katru dienu man bija iespēja apgūt jaunus vārdus spāņu valodā un uzlabot savas runāšanas un klausīšanās prasmes. Bija ļoti daudz iespēju iepazīties ar cilvēkiem un iegūt jaunus draugus, kuri ļoti laipni mani uzņēma. Man ļoti paveicās arī ar laipno, gādīgo un draudzīgo viesģimeni. Guvu ieskatu viņu ikdienā, kā arī guvu iespēju baudīt tradicionālos ēdienus, iepazīt Spānijas kultūru un jautri kopā pavadīt laiku.

Erasmus+ programmas ietvaros devāmies ekskursijās uz pilsētām Granada un Córdoba, kā arī iepazinām Pozoblanco un pilsētiņu Pedroches. Pilsētā Granada apmeklējām La Alhambra, pastaigājāmies pa Albaicín rajonu, pētījām pilsētas arhitektūru un apmeklējām Mirador de San Nicolás jeb skatu laukumu. Pilsētā Córdoba apmeklējām arheoloģijas muzeju un pasaulē otro lielāko mošeju, kura brīnumaini apvienota ar katedrāli, - Mezquita-Catedral de Córdoba. Ekskursijās pa Pozoblanco iepazināmies ar pilsētiņas vēsturi un kultūru. Nedēļas nogalē atkal devos uz pilsētu Córdoba kopā ar viesģimeni, kur mēs nodarbojāmies ar dažādām izklaidēm un boulinga spēlēšanu. Protams, kopā ar viesmāšas draugiem devāmies arī uz dažādiem pasākumiem, kas deva ieskatu vietējo jauniešu ikdienā. Svētdienā devāmies ekskursijā uz Pedroches pilsētiņu un uz golfa klubu, kur nogaršojām vienu no tradicionālajiem ēdieniem.

Es tiešām novērtēju šajā projektā gūto pieredzi. Es uzlaboju savas spāņu valodas prasmes, ieguvu daudz jaunu draugu, iepazinu Spānijas kultūru un vēsturi, un uzzināju to, kā ir dzīvot Spānijā. Esmu ļoti pateicīga par iespēju būt daļai no šī projekta!

Skolēnu grupas mobilitāte uz Berlīni (Vācija)

03.03. - 07.03.2025.

Katrīna Šnore, 8.a

Līdzdalība šajā Erasmus+ projektā, manuprāt, bija ļoti noderīga un interesanta pieredze. Dzīvojot viesnīcā, projekta dalībniekiem nebija jāuztraucas par vietas pietiekamību un sakārtotību kādam viesim savās mājās, un dalībniekiem bija iespēja apskatīt un izpētīt Berlīni arī patstāvīgi. Manuprāt, šis projekts ļoti palīdzēja uzlabot komunikācijas un valodu prasmes (sevišķi vācu valodas, pielietojot šo valodu ikdienā), kā arī veicināja izpratni par Berlīnes kultūru, berlīniešu paražām un to, kā šie cilvēki dzīvo. Man sevišķi patika apskatīt Berlīnes ievērojamākās vietas, kuras apmeklē katrs tūrists un varbūt pat katrs šīs pilsētas iedzīvotājs.

Piedaloties projektā, iepazinos ar vairākiem vāciešiem, ne tikai ar savu apmaiņas programmas partneri, un, lai arī tas bija negaidīti, sadraudzējos tuvāk arī ar meitenēm no mūsu skolas paralēlklasēm. Manuprāt, projekts palīdzēja arī kļūt patstāvīgākai un dažādās situācijās tikt galā vienai vai ar ne tik pazīstama cilvēka palīdzību. Man patika arī uzzināt, ko un ar kādām metodēm mācās vācu jaunieši ikdienā.

Kopumā esmu ļoti priecīga par projekta iznākumu. Tā tiešām bija neaizmirstama un ļoti noderīga pieredze!

Alise Kalēja, 8.b

Man Erasmus+ projekts likās aizraujošs un tā bija neaizmirstama pieredze. Erasmus+ projekts man palīdzēja attīstīt manas vācu un angļu valodas prasmes. Man bija iespēja sarunāties ar cilvēkiem gan vāciski, gan angļiski. Lesinga ģimnāzijā viena mācību stunda bija 45 minūtes gara, nevis 40

minūtes kā Latvijā. Es apmeklēju vācu valodu, vizuālo mākslu un franču valodu. Vācu valodā pildījām klausīšanās uzdevumus, lielāko daļu teksta es sapratu, bet uzdevumi bija nedaudz grūti. Pirmajā dienā mēs piedalījāmies projektā "Lettisch-Deutsches Europa-Memory", kas man šķita ļoti interesants un ļāva man iepazīt manu vācu skolēnu - Milo. Ceturdien notika grafiti meistarklase parkā, kas man ne pārāk patika. Kad grafiti mākslinieks/gids mums stāstīja par grafiti, es daudz ko nesapratu, bet kad mēs paši varējām strādājām ar grafiti, man tas patika. Mēs arī, protams, apskatījām pašu Berlīni, bijām TV tornī, apmeklējām Berlīnes vārtus un citus skatu objektus. Vakars viesģimenē man ļoti patika, lai gan pirms tam biju ļoti uztraukusies par to. Ar viesģimeni mēs bijām uz restorānu un pēc tam devāmies spēlēt boulingu. Milo vecāki man pastāstīja nedaudz par Vāciju un es viņiem pastāstīju par Latviju. Ar viesģimeni sarunājāmies angliiski un protams arī vāciski. Man ļoti patika šī pieredze un es vēlētos to kādreiz atkārtot.

Romija Freimane, 8.c

Erasmus projekts ir lieliska iespēja attīstīt svešvalodu, iepazīt jaunus draugus un gūt pieredzi Vācijas kultūrā un ikdienā. Dienas bija piepildītas ar dažādām aktivitātēm kā piemēram, Vācijas parlamenta apmeklēšana, iešana uz skolu, Berlīnes iepazīšana un daudz kā cita. Man ļoti patika lidot kopā ar draugiem, kā arī ieguvu draugus no savām paralēlklasēm un no Vācijas. Mēs palikām viesnīcās, nevis viesģimenēs, kas man šķiet, pirmo reizi piedaloties projektā ir ļoti labi. Bija ļoti jautri iegūt jaunu pieredzi un draugus, kā arī pilnveidot valodas prasmes.

Marta Gabriela Kaire, 8.b

Erasmus projekts Berlīnē man šķita aizraujošs un neaizmirstams. Rīti sākās ar U-Bahn troksni, kurā es vēroju, kā studenti un darbinieki dodas ar vilcieniem savā ceļā. Katra dienas nodarbība bija interesanta, bet dažreiz arī grūta. Cilvēki bija ļoti jauki, un man patika pavadīt laiku ar draugiem un vienaudžiem. Brokastis bija ļoti garšīgas un viesnīca, kurā mēs palikām arī bija ļoti jauka. Skola Berlīnē atšķīrās no skolas Latvijā, bet man joprojām patika tur mācīties un pavadīt tur laiku. Došanās uz Berlīnes televīzijas torni bija ļoti, ļoti interesanta un skats no augšas bija burvīgs. Gan Austrumberlīne, gan Rietumberlīne bija ļoti skaistas, bet man labāk patika Rietumberlīne, jo tur bija daudz skaistas ēkas un ielas izskatījās omulīgi un vakarā ielas bija izgaismotas. Berlīnes pazemes vilcieni bija ļoti sarežģīti un es ar draudzeni vienreiz aizbraucu nepareizi. Mēs pēc tam sapratām, ar kuriem pazemes vilcieniem mums jābrauc, bet tāpat bija vienmēr mazliet bailes iekāpt nepareizajā pazemes vilcienā. Kopumā man viss ļoti patika Erasmus programmā, un es noteikti gribētu atkārtot.

Madara Mālere, 8.b

Es piedalījos Erasmus+ projektā Vācijā. Projekta ietvaros apmeklēju Vācijas galvaspilsētu Berlīni. Berlīnē pavadīju piecas dienas. Šīs pavadītās dienas man deva jaunu pieredzi, komunicējot vairākās valodās ar dažādiem nepazīstamiem cilvēkiem, kā arī varēju iepazīt savādāku vidi un kultūru.

Kopumā brauciena laikā izmantoju gan vācu, gan angļu valodu. Angļu valodu vairāk pielietoju komunicējot ar skolēniem un savu vācu skolnieku, taču vāciski sarunājos ar puīša vecākiem ģimenes vakarā. Angļu valoda viņiem nepadevās tik labi un uzzinot, kad mācos vācu valodu jau astoņus gadus, viņi bija patīkami pārsteigti un visu atlikušo vakaru sarunājās ar mani tikai vāciski.

Berlīnē apmeklēju ģimnāziju, kas bija interesanti. Mācību stundas Vācijā viņiem ir garākas, taču starbrīži īsāki nekā Latvijā. Mācību stundas ilgst 45 minūtes, bet starbrīdis tikai 5 minūtes, kas manuprāt, ir par maz. No piecām projekta dienām trijās apmeklēju viņu skolu un iejutos kā viņu skolēns. Visas dienas sanāca apmeklēt vienādas stundas, vācu valodas stundu, angļu valodu un angļu valodas vēsturi. Angļu valodas vēsture bija interesanta un pavisam kaut kas savādāks nekā Latvijā, jo tādu mācību priekšmetu šeit nepasniedz. Esot šajās stundās sapratu, ka angļu valodas līmenis mūsu skolā ir labāks nekā šeit, taču vācu valoda gan ir līdzīga, jo stundas darbu diezko labi sapratu, izņemot atsevišķus vārdus.

Projekta aktivitātēs es pilnveidoju un pielietoju savas komunikācijas spējas un sadarbojos ar savu partneri un citiem vāciešiem. Tāpat pēc skolas arī apmeklējām grafiiti meistarklasi, kur man ļoti patika izpausties un krāsot sienas. Protams apskatījām arī pilsētu, bijām Berlīnes TV tornī, Berlīnes parlamenta ēkā, apskatījām Brandenburgas vārtus, gājām arī pāri daudziem tiltiem, kas savieno pilsētas daļas. Ar vācu puīša ģimeni bijām arī senā baznīcā, kas pārveidota par muzeju.

Berlīne ir ļoti liela ar plašu satiksmi. Ir daudz dažādi transporti un tie būs visās malās. Berlīnē ielās ir ļoti daudz cilvēki un tie ir ļoti atšķirīgi viens no otra. Kopumā likās, ka cilvēki ir jauki un draudzīgi, taču vienmēr var saskarties ar visu.

Vakaru vācu ģimenē es pavadīju ļoti aizraujoši un jautri. Gan vecāki, gan pats vācu puisis bija ļoti mīļi. Kopā mēs apmeklējām dažādas Berlīnes zināmākās un interesantākās vietas, iepirkšanās centru un ļoti garšīgu burgernīcu. Ar puisi jau biju runājusi pirms tam un jau bijām viens otru iepazīnuši, taču viņa vecāki gan mani satika pirmo reizi un bija ļoti zinātkāri un ieinteresēti par mani, maniem hobijiem, interesēm un manu ģimeni. Vakaru pavadīju ar daudz smiekliem un sarunām, un laiks paskrēja nemanot.

Pēc šī brauciena es sapratu, ka noteikti vēlos piedalīties vēl šādos projektos un iepazīt vēl dažādu valstu kultūru un izglītību. Brauciena laikā es pavadīju lielisku laiku ar draugiem un arī ar jaunajiem draugiem, ar kuriem sadraudzējos brauciena laikā. Tāpēc vēlētos piedalīties vēl šādos projektos, kā arī iesaku citiem piedalīties, jo tas dod iespēju iepazīt jaunus cilvēkus, izprast viņu kultūru, izglītību un ikdienas dzīvi, kas var būt pavisam atšķirīga no savas.

Elza Kurmiņa, 8.c

Šī projekta ietvaros mans galvenais mērķis bija attīstīt manas svešvalodu prasmes. Es vēlējos paplašināt savu vārdu krājumu un mēģināt saprast, kā vācieši runā ikdienā. Projekta sākumā to bija ļoti grūti saprast, jo visi vācieši, kurus es satiku, runāja ļoti ātri. Projekta pēdējās dienās es jau sāku saprast gandrīz visu izņemot dažus vārdus, kurus es dzirdēju pirmo reizi. Man arī bija mērķis attīstīt manu izrunu un spēju atbildēt vāciski bez ilgas domāšanas. Šis mērķis man sagādāja grūtības, jo nebija pierasts ikdienā izmantot vācu valodu, un bija grūti izdomāt pareizos vārdus, lai spētu kādam atbildēt. Projekta beigās manas runāšanas prasmes, pēc manām domām, tika attīstītas, jo man kļuva vieglāk komunicēties vāciski un ātrāk izdomāt savas atbildes.

Projekta ietvaros, man un citiem projekta dalībniekiem bija jāapmeklē mūsu vācu partneru stundas. Par šīm stundām man lielu iesaisti nav, jo daļa no stundām nenotika un tās, kas notika, atkārtojās pāris reizes. Nebija iespējas salīdzināt mūsu stundas sasniedzamo rezultātu un stundas plānu

ar viņu. Bija grūti piedalīties stundās, jo tajās stundās, kurās es biju, skolotāji nebija par mums zinājuši, ka mēs uz šīm stundām nāksim, un viņiem bija paredzēts savs stundu plāns, kuram viņi sekoja. Stundas no mūsu stundām ļoti neatšķiras, neskaitot to, ka viņu stundas ir par 5 minūtēm garākas nekā mūsu un ka viņiem daļa no starpbrīžiem ir īsāki un, ka stundas viņiem sākas un beidzas ar zvanu. Liela atšķirība viņiem ir vērtējumu sistēmā, jo viņiem 1 balle ir visaugstākā, bet 6 balles ir viszemākās. Šo informāciju viņi apkopo nevis kaut kādā aplikācijā, bet grāmatā. Pēc manām domām Latvijā vērtēšanas sistēma ir ērtākā, saprotamāka un vieglāk pieejama.

Projekta laikā mums arī tika ieplānotas ekskursijas, kurās mēs redzējām Berlīni, iepazīnām to un tās īpašības. Projekta laikā mēs iemācījāmies nedaudz par Berlīnes attīstību un ēku uzbūvi. Mums arī tika stāstīts par grafiti un Berlīni, un mums arī tika mācīts zīmēt grafiti. Mēs bijām Vācijas parlamentā, kur mums gids par to stāstīja.

Kā jau rakstīju, mums tika ieplānotas ekskursijas, lai apskatītu dažādas Berlīnei svarīgas kultūras vietas. Katrā valstī tās atšķiras un arī katras valsts kultūra atšķiras. Berlīnē svarīgas vietas ir Televīzijas tornis, Berlīnes mūris, kas to bija sadalījis vairākās daļās un Brandenburgas vārti. Vāciešiem ikdienā no latviešu ikdienas atšķiras, jo viņiem ir pierasts, ka vienmēr nāk kāds transports. Lai gan Berlīne ir lielāka nekā Rīga, pēc manām domām, Rīgā ir ievērojamāk daudz vairāk dabas aspektu, jo, vismaz man, man liekas, ka ir dīvaini, tas, ka visur ir sliedes, kas ir tik pat augstu, kā kādas mājas trešais stāvs. Latvijai ar Vāciju atšķiras daudzas lietas, jo tās ir divas dažādas valstis ar dažādām vērtībām.

Es ar savu viesģimeni pavadīju pārāk maz laika kopā, lai iegūtu kaut ko tādu, ko es vēlētos pārņemt.

Es jau sen esmu vēlējusies apsvērt domu studēt Vācijā. Ja es studētu Vācijā, tad es vēlētos studēt Universitaet der Kunste Berlin, kur es vēlētos studēt arhitektūru.

Marija Namjasenko, 8.b

Piedalīšanās Erasmus+ projektā bija neatkārtojama pieredze. Es uzlaboju savas vācu valodas zināšanas, iepazīnu jaunu kultūru un iepazīnos ar daudziem jauniem cilvēkiem gan Vācijā.

Mācību stundas Vācijā un Latvijā nedaudz atšķiras. Skolēniem Vācijā nav baiļu atbildēt stundā, un uz jebkuru skolotāja jautājumu lielākā daļa no klases paceļ rokas. Latvijas skolās ir stingrāka skolēnu uzvedības kontrole, un tas attiecas arī uz attiecībām starp skolēniem un skolotājiem. Skolēni parasti izturas pret skolotājiem ar lielāku cieņu un distanci, kas var radīt mazāk personisku saikni, savukārt Vācijā skolēniem tiek dota lielāka brīvība gan attiecībā uz pašorganizēšanos, gan arī attiecībās ar skolotājiem. Arī stundas ilgst 45 minūtes, bet Latvijā tikai 40.

Šajā projektā es tikai nedaudz izmantoju IT rīkus, piemēram, izmantoju Google Maps, lai atrastu ceļu atpakaļ uz mūsu viesnīcu. Es arī dažreiz izmantoju Google Translate, ja es nezināju kādu vārdu vācu valodā.

Erasmus+ projektā es ieguvu jaunu skatījumu uz pasauli un iespēju iziet no savas komforta zonas, kā arī iespēju uzlabot valodas prasmes. Šis projekts man palīdzēja attīstīt personīgās prasmes, piemēram, pašdisciplīnu, patstāvību, pielāgošanās spējas un emocionālo inteliģenci. Dzīve citā valstī palīdzēja stiprināt arī pašapziņu un veidot lielāku pārliecību par savām spējām.

Es pamanīju, ka Berlīnē dzīvo cilvēki no visas pasaules, un šī pilsēta tiek uzskatīta par vienu no multikulturālākajām vietām Eiropā. Šeit sastopamas dažādas etniskās grupas, valodas un reliģijas. Piemēram, Berlīnē es bieži redzēju cilvēkus no Āzijas, Tuvo Austrumu, Āfrikas un citiem reģioniem. Bet Latvijā es ļoti reti redzu cilvēkus no citām tautām.

Man ļoti patika mana viesģimene, neskatoties uz to, ka es pavadīju tikai vienu vakaru. Mana viesģimene bija ļoti jauka pret mani. Es sapratu, ka vecākiem var būt tādi paši interesi kā bērniem, piemēram, mana partnere un viņas ģimene spēlēja mūzikas instrumentus.

Secinājumi par nākotni, piedaloties Erasmus+ projektā, ir pozitīvi. Es uzzināju daudz vairāk par Vāciju, iepazīnos ar dažādiem cilvēkiem, un es sapratu, ka Berlīne nav pilsēta, kurā es gribētu dzīvot un mācīties nākotnē.

Rūta Holma, 8.c

Es iemācījos daudz jaunu vārdu un uzzināju, kā pareizāk komunicēt vāciski. Bija grūti pierast pie vāciešu runāšanas tempa, taču šīs 5 dienas Berlīnē man noteikti šādā ziņā palīdzēja. Es mācījos labāk komunicēt īstās sarunās un kopā ar vācu bērniem meklējām dažādus risinājumus, kā saprast vienu otru un, kā labāk izteikt savu domu.

Stundas vācu skolā noteikti bija savādākas, taču man šķiet, ka pēc mūsu skolas mācīšanas taktikām, vielu var apgūt labāk. Vācu skolā, man šķita, ka bērniem stundas bija brīvākas un nebija tik disciplinētas, taču tas, protams, ir arī atkarīgs no skolotāja.

Es projektā uzzināju daudz jaunas lietas par Vāciju un par Berlīni, kā arī varēju apskatīt šo pilsētu. Es iemācījos daudz jaunas lietas par citām kultūrām un redzēju lietas, kas ir gan līdzīgas kā Latvijā, gan arī ļoti atšķirīgas.

IT rīki nebija ļoti nepieciešami, taču protams noderēja telefons, lai uzņemtu bildes dažādās nozīmīgās vietās Berlīnē, kā arī, lai labāk komunicētu ar vācu bērniem. Tie arī bija vajadzīgi, lai sazinātos ar skolotājiem, maniem skolasbiedriem un orientēties Berlīnē.

Vācijā un tieši Berlīnē ir daudz lielāka cilvēku dažādība. Tur ir cilvēki no ļoti daudz un dažādām kultūrām un valstīm. Man šķiet labi tas, ka tur visi sadzīvo ar šo kultūru daudzveidību un izturas ar cieņu viens pret otru.

Kopumā man šis projekts ļoti patika un iedeva ļoti labu pieredzi. Es attīstīju savas valodas un komunikācijas prasmes, kā arī redzēju Berlīni, kā pilsētu. Es tur satiku daudz un dažādus cilvēkus un redzēju, kādā vidē viņi dzīvo un mācās. Bija mazliet grūti sarunāties vāciski, taču šis projekts man palīdzēja attīstīt gan vācu, gan arī angļu valodas prasmes. Es noteikti nākotnē gribētu piedalīties vēl kādā šādā projektā, un es arī sāku domāt, kā es vācu valodu varētu izmantot nākotnē.

Marta Lapina, 8.b

Es piedalījos Erasmus+ projektā uz Vācijas galvaspilsētu Berlīni. Šīs piecas dienas apmaiņas programmā man deva jaunu pieredzi runājot ar mana vecuma skolēniem gan vācu, gan angļu valodā, ļāva man iepazīt nedaudz dziļāk par Berlīni un atpūsties un mācīties vienlaicīgi.

Kopumā pa šo braucienu izmantoju es divas valodas, gan vācu, gan angļu valodu. Vairāk pielietoju angļu valodu komunicējot ar skolēniem un savu vācu meiteni, taču vāciski nedaudz sarunājos ar meitenes vecākiem ģimenes vakarā. Kad meitenes tētim pateicu, ka mācos vācu valodu jau 8. gadu, viņš uzreiz prasīja, kādas tēmas mēs tagad mācāmies un gribēja nedaudz parunāties ar mani vāciski.

Stundas Vācijā viņiem ir garākas taču starpbrīži īsāki nekā Latvijā. Mācību stundas ilgst 45 minūtes, bet starpbrīdis 5 minūtes. No piecām dienām trijās apmeklēju viņu skolu un iejutos kā viņu skolēns. Es apmeklēju divas angļu valodas, divas mūzikas un divas vācu valodas. Angļu valodās es pamācījos un stundās visu sapratu. Sapratu, ka angļu valodas līmenis mūsu skolā ir augstāks un arī es runāju angļiski nedaudz labāk nekā mana vāciete. Mūzikā viņiem bija pārbaudes darbs, tāpēc tur man nesanāca neko pamācīties. Vācu valodas stundās es lielāko daļu sapratu un bija interesanti.

Projekta aktivitātēs es pilnveidoju un pielietoju savas komunikācijas spējas un sadarbojos ar savu partneri un citiem vāciešiem. Kā arī apmeklējām grafitī meistarklasi, kur man ļoti patika izpausties un krāsot sienas. Protams arī bija dažādas ekskursijas pa pilsētu un Berlīnes parlamentu.

Berlīne ir ļoti liela, aktīva un tās satiksme arī. Tur bija ļoti plašas sabiedrisko transportu iespējas. Berlīnē cilvēki ir ļoti daudz un dažādi. Kopumā visi ir ļoti jauki, komunikabli un pretimnākoši. Berlīnē mēs bijām uz svarīgākajiem apskates objektiem kā, piemēram, uz Brandenburgas vārtiem.

Vakaru ģimenē es pavadīju ļoti aizraujoši un jautri. Gan vecāki, gan pati mana partnere bija ļoti komunikabli un mīļi. Kopā mēs vakaru pavadījām ar manu partneri. Manai partnerei ir divas ļoti jaukas mazās māsiņas, mamma un tētis. Ar visiem ļoti labi varēja parunāties un pasmieties. Kopumā bija ļoti labi pavadīts vakars kopā visiem.

Pēc šī brauciena es sapratu, ka noteikti vēl piedalīšos šāda veida projektos. Brauciena laikā es pavadīju brīnišķīgu laiku ar maniem draugiem un jaunajiem vācu draugiem, ieguvu jaunu pieredzi un ieskatu Vācijas kultūrā un izglītībā. Kopumā man viss patika un es noteikti iesaku arī citiem piedalīties šādos projektos.

Šarlote Rostoka, 8.b

Man šķiet Erasmus + projekts bija ļoti aizraujošs, tā bija ļoti laba pieredze un piedzīvojums. Erasmus + projekts man deva labākas prasmes valodu apguvē, runājot ar apkārtējiem gan angļiski, gan vāciski. Bērni ģimnāzijā, kuru apmeklējām, mācījās ļoti čakli, iesaistījās darbā un ļoti aktīvi piedalījās stundās, skolotāji ļoti labi uzklausa katra sakāmo, kā arī viņu mācību stundu ilgums bija 45 minūtes. Vācijā mēs apmeklējām vairākus apskates objektus, kā piemēram uzbraucām augšā Berlīnes TV tornī un apskatījām pilsētu no augšas, kā arī bijām Berlīnes valdības ēkā. Vēlāk mēs varējām staigāt pa stikla kupolu un apskatīt Berlīni no augšas. Bija arī grafitī nodarbība, mēs istaigājām vienu Berlīnes rajonu un apskatījām grafitī zīmējumus, kā arī bija iespēja pašam izmēģināt zīmet ar grafitī. Viesģimenē mēs bijām uz muzeju, kā arī pēc tam pie viņiem paēdām vakariņas un parunājām par Latviju un Vāciju. Iemācīju dažus vārdus latviešu valodā un jauki pavadījām vakaru. Man patika arī vācu bērni, viņi bija ļoti jauki un ar viņiem varēja jauki parunāt. Man ļoti patika šī lieliskā iespēja braukt šādā projektā un es noteikti vēlētos to atkārtot.

Irbe Bramane, 8.b

Es, piedaloties Erasmus projektā, iemācījos daudz ne tikai par vācu valodu, ko apgūstu, bet arī par Vāciju kā valsti un tās kultūru. Es iemācījos daudz ko jaunu - papildināju vārdu krājumu un attīstīju dzirdi, kā arī varēju uzlabot izrunu. Pa šīm piecām dienām mēs aizgājām apskatīt Vācijas slavenās vietas kā televīzijas torni, Brandenburgas vārtus, Vācijas parlamentu u.c. vietas. Redzēt šīs vietas dzīvē bija ļoti interesanti un noteikti bija viena no manām mīļākajām projekta daļām, kā arī, man prātā ir palikušas atmiņas, kuras nekad neaizmirsīšu.

Kristiāna Mitrofanova, 8.b

Šis Erasmus+ projekts uz Berlīni ir mācību projekts, lai papildinātu savas vācu, angļu valodas prasmes, apskatot, kā citi bērni dzīvo un mācās Berlīnē un apskatot vācu vēsturi.

Mana pieredze šajā projektā bija ļoti interesanta un jautra. Man ļoti patika viesnīca, kurā mēs palikām. Tas bija ērts, atradās tuvu centram, veikaliem un stacijai. Brokastis ēdām hotelī, kurā varēja pats sev ielikt ēst cik daudz grib un ko vēlas, kas man bija ļoti labi, jo es esmu nedaudz izvēlīgāka ēdienos.

Pa dienu parasti braucām uz skolu vai uz kādu apskates vietu. Skolā bija ļoti interesanti un jauki, pavadījām stundās laiku gan pašas mācoties un pildot uzdevumus, gan skatoties, kā klasesbiedri mācās stundā. Stundas viņiem ilgst 45 minūtes un nebija tik strikts mācību process, kas mums ir nedaudz atšķirīgs. Es apmeklēju vizuālo mākslu, vācu un franču valodas stundas. Visi mani klasesbiedri bija ļoti jauki pret mani un smaidīja, kā arī bija ļoti jauki parunāties ar viņiem, jo es tiku iedalīta citā grupā nevis ar savu partneri. Skolas ēdiens man nelikās īpaši garšīgs, bet tas bija ēdams.

Bijām dažādos muzejos, apmeklējām Brandenburgas vārtus un arī Berlīnes parlamentu.

Ģimenes vakarā man gāja labi, ģimene mani uzņēma ļoti mīli. No sākuma bijām klusi un nerunājām, jo mana ģimene nemācēja tik labi angļu valodu, bet pēc kāda laika es nolēmu mēģināt ar savu vācu valodu sarunāties. Jau uz vakara beigām mēs vairāk runājāmies un bija ļoti jauki.

Pārsvarā man viss ļoti patika un es noteikti gribētu vēl ko tādu. Man vienīgais kas nepatika bija, ka mēs pa dienu ļoti daudz staigājām un kaut ko gaidījām un man patika, kad mums bija arī brīvais laiks pašām aizbraukt uz veikaliem vai apskatīt pilsētu

Katrīna Kokaine, 8.c

Pirms kāda laika, kad vēl tikai iepazinos ar Erasmus+ programmu, nekad nebiju domājusi, ka man izdosies piedalīties tik aizraujošā projektā. Berlīne - pilsēta, kuru vienmēr biju vēlējusies apmeklēt, bet nekad nebija īstais brīdis - kļuva par manu galamērķi, kad saņēmu uzaicinājumu piedalīties Erasmus+ projektā. Šajā projektā man bija iespēja iepazīt jaunu valsti un jaunu kultūru. Mēs pabijām dažādās interesantās apskates vietās, piemēram, televīzijas tornī, pie Brandenburgas vārtiem, Reihstāgā un daudz kur citur. Berlīne ir ļoti daudzveidīga, un tāpēc bija tik interesanti iepazīt šo pilsētu. Bija ļoti interesanti uzzināt, kāda ir tās ikdiena un uzlabot savas vācu valodas zināšanas. Es uzzināju, cik daudz es zinu, un cik daudz man vēl jāmacās. Graffiti meistarklasē es pirmo reizi pamēģināju zīmēt graffiti un uzzināju vairāk par Berlīnes sienu gleznojumiem. Mēs arī Lesigas ģimnāzijā apmeklējām

stundas un iepazīnām Vācijas skolas dzīvi un to, cik ļoti tā atšķiras no mūsējās. Vācijas izglītības sistēma un mācību stundu norise arī man likās ļoti interesanta, tomēr man labāk patīk mūsējā. Vakarā ar viesu ģimeni uzzināju ļoti daudz par Berlīni, Vāciju un tās kultūru. Piedalīšanās šajā projektā bija tiešām aizraujoša un neparasta pieredze, un es noteikti vēlētos doties uz Vāciju atkal, taču šajā pieredzes stāstā nevaru pietiekami spilgti atainot šo pieredzi, tā katram ir jāpiedzīvo pašam.

Elīza Šnīdere – Ločmele, 8.a

Šis projekts man likās ļoti jauks un noderīgs manām zināšanām. Es neesmu ļoti sociāla, bet es atradu jaunus draugus. Man bija grūti sarunāties vāciski, bet es vismaz vienmēr ieklausījos sarunās un centos saprast vāciešu teikto. Manuprāt, tas ir arī ļoti noderīgi un labi manu valodas zināšanas prasmēm.

Stundas man, personīgi, nepatika. Bija nedaudz garlaicīgi, bet mūs iesaistīja stundu darbā. Skolotāji bija ļoti jauki un mums deva darba lapas. Ir interesanti zināt, ka viņi mācās pilnīgi citas tēmas. Un viņi mācās arī Amerikas vēsturi, kas mums nav.

Mēs gājām garās pastaigās apskatīt Berlīni. Tā ir daudz netīrāka nekā es domāju, jo es esmu pieradusi pie Rīgas. Man ļoti patika apskatīt pili, katedrāli un citus objektus. Es ļoti vēlējos redzēt Elzas statuju, bet neiznāca. Man tā bija jauka pieredze, jo es līdz šim neesmu ceļojusi tik tālu no mājām. Man ļoti labi atmiņā ir TV tornis un Berlīnes skats. Man patika braukt ar metro pirmo reizi, bet bija grūti saprast laikus.

Ance Līce, 8.a

Man Erasmus + projekts bija lieliska iespēja ceļot un pilnveidot manas vācu valodas zināšanas. Ar vāciešiem sarunājos vācu valodā un uzzināju nedaudz par viņu sarunvalodu.

Trīs dienas mēs apmeklējām vācu skolu, kur piedalījāmies dažās mācību stundās. Salīdzinot mācību procesu, atšķirība nav milzīga. Šajā vācu skolā mācījās bērni dažādos vecumos, ne tikai pamatskola un vidusskola. Viņi arī palika tikai vienā klasē, nevis pārvietojās apkārt.

Es apmeklēju Berlīni, ko nebūtu varējusi redzēt citādāk. Tur mēs aplūkojām pilsētu - gan populārus tūristu galamērķus kā televīzijas torni, Brandenburgas vārtus, parlamenta ēku u.c., gan vietas kā apmaiņas skolas rajons, dzīvojamais rajons utt. Arī uzzināju vairāk par Vācijas kultūru. Bija ļoti interesanti salīdzināt Rīgu ar Berlīni, kas ir trīs reizes lielāka.

Projekta pirmajā dienā mēs ielidojām Berlīnes lidostā un vēlāk devāmies ekskursijā pa daļu Berlīnes, kuras laikā arī varējām iepazīties ar mūsu apmaiņas partneriem. Otrdien mēs bijām vācu skolā, vēlāk apmeklējām TV torni un ielu "Unter den Linden" (zem liepām), uz kuras atrodas arī Brandenburgas vārti. Trešdien mēs atkal apmeklējām skolu un pēc tam – Vācijas parlamenta ēku. Vakars mums bija jāpavada ar katram savu vācieti. Tā kā gan trīs no mums, latvietēm, gan trīs no vācietēm bija draudzenes, mēs visas sešas devāmies ciemos pie vienas no viņām un pavadījām vakaru tur. Ceturtdien bija lieliska iespēja iepazīties ar ielu mākslu grafiti darbnīcā, pēc kuras mēs pavadījām vakaru vācu skolai piederošā laivu mājā. Pēdējā projekta dienā mēs devāmies uz skolu un atvadījāmies no vāciešiem, tad lidojām mājup.

Skolēnu grupas mobilitāte uz Hannoveri (Vācija) 16.03. - 20.03. 2025.

Edvards Miks Kikuts, 10.EI

I. Valodas prasmju pilnveide:

Projekta laikā es būtiski uzlaboju savas angļu valodas zināšanas, jo visa saziņa ar citu valstu skolēniem un skolotājiem notika svešvalodā. Īpaši uzlabojās manas sarunvalodas zināšanas, jo ikdienā nekomunicēju angļu valodā, taču projekta laikā tas mainījās. Iemācījos arī vairāk uzticēties savām spējām izteikties un saprast citus.

II. Dalība stundās (darbs grupās):

Darbs starptautiskās grupās bija ļoti iedvesmojošs – mēs diskutējām, risinājām problēmas, izstrādājām prezentācijas. Lielu iespaidu atstāja tas, kā ārzemju skolēni izsaka savu viedokli un iesaistās diskusijās. Šāds grupu darbs veicina sadarbību un kritisko domāšanu – noteikti būtu vērtīgi šādu pieeju biežāk izmantot arī mūsu skolā.

III. Projekta aktivitātes:

Mēs piedalījāmies dažādās darbnīcās, kurās pētījām ilgtspējīgas attīstības tēmas, uzzinājām par citām kultūrām, veidojām plakātus un prezentācijas. Tika attīstīta spēja strādāt komandā, kā arī izpratne par globāliem jautājumiem.

IV. Digitālā pratība:

Projekta ietvaros izmantojām dažādus IT rīkus – “Canva”, “Padlet”, “Google Slides”, lai izveidotu vizuālus materiālus un prezentācijas. Tas palīdzēja uzlabot digitālās prasmes un iemācīties efektīvāk izmantot tehnoloģijas mācību procesā.

V. Kultūras pieredze:

Bija iespēja iepazīt citu valstu kultūru, ēdienus, tradīcijas un svētkus. Mācījos pieņemt atšķirības un saskatīt tajās vērtību. Šāda pieredze paplašina redzesloku un veicina savstarpējo cieņu. Lai gan dažādas vācu kultūras paražas atšķiras, Latvijai un Vācijai ir arī daudz līdzību.

VI. Sadzīve viesģimenē:

Dzīvojot viesģimenē, pieredzēju ilgtspējīgus paradumus, piemēram, atkritumu šķirošanu, ūdens un enerģijas taupīšanu, vietējo produktu izmantošanu ikdienas ēdienreizēs. Dažas idejas esmu gatavs pārņemt arī savā ikdienā.

VII. Cita pieredze:

Ceļošana un jaunu draugu iegūšana bija liels ieguvums. Šī pieredze veicināja manu pašapziņu un neatkarību.

VIII. Secinājumi:

Erasmus+ projekts bija vērtīga pieredze, kas palīdzēja attīstīt prasmes, kuras būs noderīgas nākotnē gan izglītībā, gan karjerā. Esmu motivēts turpināt piedalīties līdzīgos projektos, jo šī bija ļoti laba pieredze starptautiskos sadarbības projektos.

Adriana Adomena, 10.EI

I.

Man Erasmus brauciens deva iespēju pilnveidot pārsteidzošu prasmi - vienkāršot valodu un izskaidrot. Mana apmaiņas skolniece prot angļu valodu sarunu līmenī, tāpēc dažreiz gadījās, ka man vajadzēja skaidrot kāda vārda nozīmi. Tā bija ikdienā neierasta pieredze, jo nebija iespēja skaidrot atkāpjoties uz dzimto valodu.

II.

Es biju daļa no grupas “Nacionālie sportaveidi”, kuras uzdevums bija parādīt kāds ir iemīļotākais sportaveids katra dalībnieka valstī. Kopā grupa izveidoja īsu video, lai sportaveidus attēlotu. Man patika nodarbības vadītāja (skolotāja) loma šajā darbā. Skolotājs palīdzēja domāt idejas un izveidot darba plānu, vēlāk tikai atbalstot darbu un rosinot mūs visus kopīgām aktivitātēm. Brīvā brīdī mūsu grupa spēlēja tautas bumbu, kurā pievienojās jaunāki vācu skolēni.

III.

Visi kopā un grupās devāmies ekskursijās un pavadījām laiku Hannoverē. Manuprāt gan, vispamācošākā projekta daļa bija iemācīties komunicēt ar cilvēkiem no citas vides. Un ar to es nedomāju tikai citu valsti, bet arī citus interešu lokus. Es iepazinos ar daudz dažādiem cilvēkiem un iemācījos kā atrast kopīgu valodu pat tad, ja vispār nesaderu ar citiem.

IV.

Tehnoloģiju ziņā vissvarīgākā bija saziņa. Nācās piemēroties citu saziņas metodēm, kā arī atrast patīkamas aktivitātes un kā uz tām nokļūt. Vēl, protams, mūsu grupai bija jānofilmē un jāsamonte sportaveidu video.

V.

Kultūras atšķirības vairāk bija manāmas ikdienišķās lietās. Brīvā laika pavadīšanai, vācu skolēni labāk izvēlējās kādu aktivitāti vai tikšanos ar draugiem, kamēr latviešu skolēniem zināmie pulciņi viņiem nav ierasta lieta. Vietējie cilvēki likās koncentrēti uz savām interesēm, nepinoties ar citām lietām. Bija arī manāms tas, ka vietējie sķiet ļoti pozitīvi un uz ielas apmainās ar jaukiem vārdiem tiekoties.

VI.

Viesģimene, ar kuru mitinājos, reti brauc ar auto, tā vietā izvēloties sabiedrisko transportu, riteņus, vai elektroskūterus. Arī atkritumu šķirošanai viņi pievēršas nopietnāk. 5 vai 6 dažādas atkritumu kastes, no kurām atrast īsto. Tas prasīja nedaudz piepūles, bet kopumā ir dabai draudzīgāks ieradums.

VIII.

Kopumā, ieguvu ļoti neparastu pieredzi piedalīties citas ģimenes ikdienas dzīvesveidā. Bija prieks ar viņiem visiem iepazīties un pavadīt laiku. Biju priecīga, ka arī ģimenes suns vēlējās sadraudzēties. Noteikti ieteiktu citiem izmēģināt šo lielisko programmu un vēlētos pati piedalīties atkal.

Monta Brakše, 10.EU

Apmaiņas programmas laikā es uzlaboju savu pašpārlicinātību, komunicējot svešvalodā, kuru Vācijā izmantoju kā galveno saziņas līdzekli ar citiem apmaiņas skolēniem un viesuģimeni. Es sapratu, ka kļūdīšanās vai kāda vārda nezināšana ir dabiska valodas apguves sastāvdaļa. Tā vietā, lai justos neērti, es sāku uztvert šādus brīžus kā iespēju mācīties un paplašināt savu vārdu krājumu.

Darbs grupās bija lieliska pieredze! Bija patīkami kopā ar citiem radīt idejas deju priekšnesumam. Es to ļoti izbaudīju un ticu, ka arī pārējie. Šī sadarbība ļāva man izpaust savu radošumu, sajūtot mūziku un izpaužoties deju soļos. Es pozitīvi vērtēju iespēju izvēlēties nodarbi, kas man patīk – dejas, kurās varēju draudzēties ar citiem. Es būtu ļoti priecīga par nodarbībām mūsu skolas tautas deju kolektīvā.

Apmaiņas programmas laikā es ieguvu plašāku priekšstatu par Vāciju un tās pilsētām. Pat tās, kas nav starp lielākajām, piedāvā daudz interesanta un īpaša, ko apskatīt. Viena no kultūras niansēm, ko pamanīju, bija sabiedriskā transporta lietošanas paradumi. Piemēram, braucot autobusā, cilvēki parasti izvēlas sēdēt vieni, ja vien ir pieejamas brīvas dubultsēdvietas. Sēsties blakus svešiniekam, kad ir pieejamas citas brīvas vietas, var tikt uzskatīts par nepieklājīgu, jo vācieši augstu vērtē personīgo telpu un privātumu sabiedriskajā transportā.

Lai sagatavotos projekta noslēguma pasākumam, deju nodarbībās izmantojām portatīvo skaļruni, kas ļāva mums atskaņot mūziku un pilnvērtīgi praktizēt priekšnesumu. Eiropas vakarā mēs, latviešu dalībnieki, bijām sagatavojuši Kahoot viktorīnu, kas ļāva pārējiem dalībniekiem interaktīvā un jautrā veidā iepazīt Latviju.

Apmaiņas programmā es sapratu, ka cilvēki no dažādām valstīm var būt atšķirīgi – katram ir savi ieradumi un pieņēmumi. Tomēr, sadarbojoties un veidojot kompromisus, mēs spējam vienoties un saprasties. Es biju ļoti priecīga, ka varēju runāt ar cilvēkiem gan par skolu, gan par ikdienas dzīvi, kā arī dalīties ar savu pieredzi.

Mana viesuģimene bija pati labākā! Pret mani izturējās kā pret viņu pašu ģimenes locekli, kas veidoja ļoti patīkamu un mierīgu vidi. Man ļoti patika, ka mēs katru vakaru pavadījām kopā, lai pastāstītu kā diena ir pagājusi un dalītos ar spilgtākajiem notikumiem. Šī kopā būšana ir svarīga ģimenes vērtība, pie kuras arī es vienmēr pieturēšos.

Nedēļa Vācijā bija viens no spilgtākajiem un vērtīgākajiem notikumiem manā skolas dzīvē. Esmu bezgala pateicīga par šo iespēju, kas man sniedza ne tikai jaunas zināšanas, bet arī neaizmirstamas emocijas. Es bieži dalos ar citiem savos pieredzes stāstos un iesaku piedalīties šādās programmās, jo tās bagātina gan personīgi, gan akadēmiski. Nākotnē, mācoties vidusskolā vai studējot, es noteikti vēlētos piedalīties vēl kādā Erasmus+ projektā. Paldies manai skolai par šo lielisko pieredzi.

Hanna Stāmere, 10 CS

Erasmus+ brauciens uz Hannoveri, Vācijā, bija man pirmā pieredze šādā starptautiskā projektā, un tas sniedza daudz vairāk nekā tikai ceļojumu – tas bija gan mācību process, gan personiska izaugsme.

Valodas prasmes šī projekta laikā attīstījās dabiski – katru dienu komunicēju angļu valodā gan mēģinājumos, gan brīvajā laikā. Iemācījos ne tikai labāk izteikties, bet arī klausīties, pielāgoties un saprast dažādus izteiksmes veidus, kas nāk no atšķirīgām kultūrām. Tas bija labs treniņš arī pašpārliecinātībai – izteikt savas domas skaidri, pat ja sākumā jutos nedroša.

Piedalījies mūzikas grupā, kuras darbība arī bija mana galvenā mācību aktivitāte. Mūsu uzdevums bija kopā ar citiem skolēniem no dažādām valstīm sagatavot muzikālu priekšnesumu, muzicējot ar dažādiem instrumentiem. Darbs grupās – mūzikas mēģinājumi – bija cieši saistīts ar sadarbību un radošumu. Mēs mācījāmies viens no otra, gan spēlēt dažādus instrumentus, gan dodot padomus citiem. Lieliski, ka visi tika iesaistīti un atbalstīti neatkarīgi no iepriekšējām zināšanām vai prasmēm, jo dažiem šī bija pirmā sastapšanās ar muzicēšanu.

No projekta aktivitātēm vislielākais ieguvums bija sadarbība mūzikā. Mēs ne tikai apguvām jaunas dziesmas, bet arī radījām kaut ko kopīgu - vienotu priekšnesumu. Tas bija aizraujoši un vienlaikus izaicinoši – dažreiz bija jāatrod kompromisi dažādiem muzikālajiem instrumentiem un prasmēm, taču gala rezultāts bija vienojoss.

Kultūras pieredze bija ļoti bagātīga – ik dienu bijām ar skolēniem no dažādām valstīm, piedalījāmies Eiropas vakarā, kur katra valsts prezentēja kaut ko raksturīgu sev – piemēram, dziesmu, deju vai uzdeva jautājumus par savu valsti. Tas palīdzēja saskatīt, cik atšķirīgas ir mūsu kultūras, bet arī to, cik daudz kopīga mums ir, piemēram, vērtības kā cieņa, draudzība un sadarbība. Es arī uzzināju mazliet vairāk par Vācijas tradīcijām, ēdieniem un svētkiem un Hannoveres apskates objektiem un citām vietām. Šī pieredze iemācīja man saskatīt vērtību atšķirībās un to, cik svarīga ir cieņpilna attieksme pret citiem.

Dzīvošana viesģimenē bija ļoti patīkama – viņi bija ārkārtīgi jauki, rūpīgi un atsaucīgi. Mani baroja daudz un gardi, vienmēr piedāvājot kaut ko nogaršot, un tas nemaz nebija slikti! Ģimene daudz stāstīja par Vāciju, Hannoveri un tās pazīstamākajām un nozīmīgākajām vietām, dalījās gan vēsturē, gan ikdienas pieredzē, viņi arī man prasīja dažas lietas par Latviju. Viņi pret mani izturējās kā pret savu meitu – rūpējās, interesējās par manu labsajūtu un nodrošināja, lai viss būtu kārtībā.

Papildus visam projektā piedzīvotajam, man bija iespēja iepazīt Hannoveres pilsētu, tās arhitektūru, populārākās un nozīmīgākās vietas un vidi kopumā. Brīvajā laikā kopā ar citiem jauniešiem devāmies ekskursijās, kas ļāva labāk iepazīt ne tikai vietējo dzīvesveidu, bet arī stiprināja draudzību ar pārējiem dalībniekiem.

Šī pieredze kopumā bija ļoti vērtīga – tā paplašināja manu redzesloku, attīstīja valodu prasmes, sadarbības spējas un izpratni par kultūras daudzveidību. Erasmus+ projekts man parādīja, cik daudz var iemācīties ārpus ierastās klases un cik vērtīga ir pieredze, ko sniedz dzīve kopā ar cilvēkiem no dažādām Eiropas valstīm.

Kristiāna Krišāne, 10.EI

Piedaloties Erasmus+ jauniešu apmaiņā, es ieguvu daudz vērtīgas zināšanas un uzlaboju savas prasmes.

Pirmajā projekta dienā visi projekta dalībnieki satikās un bija svinīga ceremonija projekta sākumā, pēc tam mēs sadalījāmies grupās un katrs veica uzdevumus attiecīgi viņu grupai. Es biju dokumentācijas grupā, tāpēc mēs atlikušā projekta laikā pierakstījām visu, kas notiek un taisījām bildes, lai projekta beigās var izveidot rakstu. Vēlāk mēs apskatījām Hanoveri, un es uzzināju daudz interesantus faktus.

Otrajā dienā mēs turpinājām katrs strādāt savā grupā un gatavojāmies Eiropas vakram, kā arī vēlāk mēs apmeklējām Zoodārzu.

Trešajā dienā katra grupa devās ekskursijā, mana grupa devās uz dzirdes centru, kur mums pastāstīja ar ko viņi nodarbojas, par dažādām profesijām, kā arī mums pastāstīja par savu pieredzi studenti, kas devās pie viņiem strādāt no citām valstīm. Vakarā brīvajā laikā mes devāmies slidot, kā arī vēl pastaigājāmies pa Hanoveri.

Ceturtajā dienā katra grupa pabeidza savu darbu, ko viņi veica projekta laikā, lai varētu to noprezentēt Eiropas vakarā, kā arī katra valsts sagatavoja priekšnesumu, ko parādīt. Vakarā norisinājās Eiropas vakars, un mēs noskatījāmies visu sagatavotos priekšnesumus, kā arī nogaršojām dažādus ēdienus, ko citi bija sagatavojuši.

Kopumā šis projekts bija ļoti noderīgs, jo es uzlaboju savas komunikācijas prasmes, bija ļoti interesanti sarunāties ar jauniešiem no citām valstīm un uzzināt kādas ir atšķirības mācoties dažādās vietās. Es arī uzzināju par dažādām iespējām, kas tiek piedāvāts jauniešiem. Projektā mēs izmantojām dažādas programmas, lai veidotu plakātus digitāli, un man bija ļoti noderīgi iemācīties lietot tās, lai arī turpinātu tās izmantot turpmāk. Šī bija lieliska pieredze, kas man daudz ko iemācīja, gan arī varēja iegūt jaunus draugus.

Māra Krone, 11.ES

Piedaloties Erasmus+ projektā es ieguvu jaunas prasmes vācu un angļu valodā. Runājot ar vācu skolēniem es attīstīju savas angļu valodas zināšanas un klausoties sarunas starp vāciešiem es uzzināju vairākus jaunus vācu vārdus un uzlaboju savas zināšanas vācu valodā.

Piedaloties grupu darbos bija iespēja vairāk saliedēties ar skolēniem no citām valstīm un uzzināt kā ir mācīties viņu valstī. Es biju sporta grupā un tur varēja uzzināt par citu valstu nacionālajiem sporta veidiem, kā arī visiem kopā spēlēt tautas bumbu un citus sporta veidus.

Esot Hannoverē es ieguvu lielāku izpratni par to, kā ir dzīvot un mācīties Vācijā. Es uzzināju vairāk par atšķirībām skolā, vērtēšanas kritēriji, mācību ilgums, mācību priekšmeti, ievēroju atšķirības pilsētā, daudzas lietas ir vairāk attīstītākas piem. Hannoverē ir metro, kas padara ikdienu vieglāku.

Es ievēroju to, ka skolā viņi daudz vairāk izmanto vied ierīces mācību stundās, katrā klasē bija digitālā tāfele un skolnieki uz skolu ņēma klēpjdatorus. Mēģinājumā pirms Eiropas vakara es uzzināju kā pārnest kahoot uz lielā projektora zālē un sapratu to, ka man būtu jāuzlabo savas digitālās prasmes.

Projekta laikā es iemācījos vairāk par vācu kultūru un tradīcijām, apskatot vairākus apskates objektus Hannoverē es ieguvu lielāku izpratni par pilsētu. Apmeklējot skolu es ievēroju to, ka atmosfēra skolā ir diezgan atslābta, skolēni pret skolotājiem izturas kā pret draugiem un tas padara skolu draudzīgāku.

Dzīvojot vies ģimenē es ieguvu vislielāko izpratni kā ir dzīvot Hannoverē. Es sapratu, ka dzīve Vācijā nav ļoti atšķirīga dzīvei Latvijā. Es ievēroju to, ka gandrīz visi šķiro atkritumus un dara savu daļu, lai rūpētos par planētu. Mana vies ģimene mani ļoti labi uzņēma un rūpējās par mani, kā savu bērnu.

Projekta laikā es piedalījos vairākās interesantās aktivitātēs, braucu kartingā, dziedāju karaoke un pastaigājos parkā, šīs aktivitātes padarīja mani un manu apmaiņas skolnieci tuvākas un padarīja šo nedēļu jautrāku.

Šāda veida projektā es labprāt vēlētos piedalīties vēl reiz, es sapratu cik man ļoti patīk Vācija un cik labi ir iegūt jaunus draugus no citām valstīm. Projekta laikā es nekad nejutos izstumta vai kā traucēklis. Katrs kurš apdomā piedalīties šajā projektā es tiem noteikti ieteiktu pieteikties.

Marika Zake, 10.CS

Erasmus+ laikā daudz runāju angļiski. Sākumā bija bail, bet ar laiku kļuva vieglāk. Tagad jūtos drošāk, runājot svešvalodā.

Piedalījos workshopā par pilsonisko drosmi. Runājām par drosmīgiem cilvēkiem Otrā pasaules kara laikā un par to, kā mēs paši varam rīkoties šodien. Strādājām grupās, diskutējām un veidojām plakātus. Apmeklējām arī civilās drosmes centru Hanoverē (ZZZ centru), kur redzējām īstus piemērus no vēstures. Tur bija daudz diskusiju, un katrs varēja izteikt savu viedokli. Atšķirībā no mūsu stundām, tur bija vairāk grupu darba un mazāk pierakstu. Patika, ka bija brīvība runāt un visi tika uzklausi, šo varētu ieviest arī mūsu skolā.

Piedalījos dažādās aktivitātēs: darbnīcās, spēlēs, diskusijās. Mācījos sadarboties ar citiem, klausīties un izteikt savu viedokli. Uzzināju vairāk par citām kultūrām un attīstīju radošumu.

Lai veidotu plakātu par pilsonisko drosmi, izmantojām telefonus – meklējām informāciju un attēlus internetā.

Projekta laikā iepazinos ar vācu kultūru un skolēniem no citām valstīm. Vācijā mani pārsteidza, cik ļoti viņiem patīk maize – tur ir simtiem veidu, un viņi to ēd gandrīz katrā ēdienreizē. Redzēju arī citus atšķirīgus ieradumus, piemēram, kā cilvēki sveicinās vai kā uzvedas sabiedriskās vietās.

Dzīvoju viesģimenē, un bija interesanti redzēt, kāda ir ikdiena citā valstī. Ģimene pati īpaši neuzsvēra ilgtspējību, taču es redzēju, ka sabiedrībā kopumā par to domā. Skolā šķiroja atkritumus, pilsētā daudzi pārvietojās ar velosipēdiem un sabiedrisko transportu. Tas man lika aizdomāties, ka arī es varētu ikdienā vairāk šķirot un pārvietoties ar velosipēdu.

Erasmus+ bija ļoti vērtīga pieredze. Es uzlaboju angļu valodu, ieguvu jaunus draugus un uzzināju daudz par citām kultūrām. Nākotnē noteikti gribētu vēl piedalīties šādos projektos un ieteiktu to arī citiem.

Paula Knipše, 10.CV

Ļoti daudz ieguvu valodu prasmu ziņā. Dažas dienas tur esot biju spējīga saprast vācu valodu daudz intuitīvāk un skaidrāk nekā iepriekš un viss ko biju mācījusies iepriekš likās daudz loģiskāks un noderīgs izpratnei nevis tukšā informācija priekš atzīmēm.

Piedaloties darbnīcā – bišu viesnīcas veidošana – iemācījos par bitēm un arī sadarbība ar cilvēkiem ko satiec pirmo reizi. Tur esot Latvieši bija izkaisīti pa darbnīcām un bijām spiesti iziet no komforta zonas, kas beigās bija diezgan jauki. Lai gan Latvijā esot bija forša kopības sajūta, jo projektā kopumā nebija tik daudz cilvēki brīžiem cilvēki pa daudz iedalījās latviešu grupiņa un vāciešu grupiņa. Vācijā tādas līnijas izzuda daudz vairāk darbnīcās.

Ļoti iepazīnu Hanoveri caur ekskursijām un muzejiem. Būtu ļoti jauki atgriezties kautkad.

(IT rīkus īsti neizmantoju tā būtiski projekta ietvaros)

Kūltūras pieredze un šoki bija daudz un visādi. Jutos kā mazliet cits cilvēks atgriežoties, labā ziņā protams. Izrādās, lai komunicētu iesaistītājiem vajag daudz mazāk prasmes nekā varētu domāt. Domājot par Vācijas kultūru konkrētu dažas no ievērojamākajām lietām bija ne elastība un noteikumiem vai prasībām. Piemēram Latvieši daudz ātrāk pieņems ka ir pieņemami improvizēt ja nav skaidras instrukcijas kautkam. Un vēl, lai cik savādi tas nebūtu, liels kultūršoks bija riteņbraukšana. Ceļa satiksmei ir daudz lielāka cieņa pret riteņbraucējiem. Visur ir speciāli piemērotas lietas šādam transportam.

Viesģimene bija fantastiska. Ļoti lielas rūpes, bet joprojām cienot mani kā spējīgu patstāvīgu cilvēku. Vispārīgi jūtama laba vēlēšana no viņu puses. Tiešām Erasmus ģimene.

Domājot par nākotni..

Man ļoti patika un arī iedvesmoja šī pieredze. Gan Latvijā, gan tur. Esmu atklājusi savā ziņā jaunus horizontus savām spējām un iepazinusi sevi ārpus ierastās dzīves. Noteikti mēģināšu piedalīties

un atbalstīt vēl šādus projektus, jo domāju ka tā ir bezgala vērtīga pieredze vairumam. Domāju kautkas nākotnē aizceļot un Hanoveri ārpus projekta.

Luīze Meldere, 10.CV

Šajā Erasmus apmaiņas programmā es ieguvu daudzas dzīvē noderīgas prasmes, kā piemēram attīstīju savas angļu valodas prasmes, jo savā viesģimenē un ar citiem ārzemju skolēniem sarunājos angļu valodā, kas man noteikti palīdzēs turpmāk gan mācību stundās, gan arī nākotnē. Programmas ietveros devāmies uz skolu, kur mūs sadalīja darba grupās un kopā strādājām pie projekta. Es ar savu apmaiņas skolēnu tikām International research grupā un skolotāji bija izplānojuši, ka dosimies uz Vācijas dzirdes centru, kur gids mūs iepazīstināja ar profesionāļu darba dienu un tehniku, kura ikdienā tiek izmantota. Pēc interesantās ekskursijas bija iespēja parunāties ar ārzemju mediķiem, kuri dalījās ar savu pieredzi dzīvojot Vācijā, stāstīja ar kādiem izaicinājumiem ir sastapušies un par pozitīvajām pārmaiņām. Vēl šīs grupas ietvaros izveidojām plakātu, kur salīdzinājām Latviju un Vāciju kā opciju mācībām citās valstīs. Plakāta veidošanai izmantojām vācu skolēnu planšetes un viņu ieteiktās programmatūras. Lai gan man ar manu viesģimeni saziņa angļu valodā nebija veiksmīgākā, mēs kopīgu valodu atradām un nedēļas beigās jau kopā spēlējām galda spēles un smējāmies par pavadītajiem brīžiem. Kopumā es izteiktas atšķirības starp vācu un latviešu skolēniem nemanīju, ēdām gandrīz to pašu, vērtības mums arī sakrita un noteikti šis brauciens man būs neaizmirstams jauno draugu, fantastiskās pieredzes un kopā pavadītā laika dēļ, kā arī iesaku šajā projektā piedalīties ikvienam, jo ar jautriem skolasbiedriem un tikpat priecīgiem skolotājiem, šī pieredze patiks visiem.

Gustavs Keisters, 10. CS

Erasmus+ apmaiņas projekts Hannoverē bija lieliska iespēja uzlabot savas svešvalodu prasmes. Visvairāk uzlabojās spēja brīvi sazināties angļu valodā, jo tā bija galvenā saziņas valoda gan skolā, gan ikdienā. Papildus tam bija iespēja apgūt pamata frāzes vācu valodā, kas bija noderīgi, sazinoties ar vietējiem iedzīvotājiem un viesģimenēs.

Darbs grupās bija lieliska pieredze, jo tas veicināja sadarbību starp dalībniekiem no dažādām valstīm. Atšķirības bija vērojamas mācību pieejā – Vācijā uzsvars tika likts uz praktisku darbu, projektu izstrādi un patstāvīgu pētīšanu, kamēr mūsu skolā biežāk tiek izmantotas tradicionālās metodes. Šāda interaktīva pieeja noteikti būtu vēlama arī mūsu skolā.

Projekta ietvaros mēs piedalījāmies dažādās aktivitātēs, kas uzlaboja gan mūsu zināšanas, gan sadarbību ar citu valstu jauniešiem. Skolā iesaistījāmies "workshopos", bet ārpus tās – dažādās citās aizraujošās aktivitātēs, piemēram, muzeju, zooloģiskā dārza un dažādu pilsētas objektu apmeklēšanā, slidošanā, sportošanā un iepirkšanās.

Efektīvi darbojāmies tiešsaistē, izveidojot interaktīvo spēli par Latviju, spēlē kahoot. Turklāt daudz fotogrāfējām un filmējām, lai dokumentētu savu pieredzi un dalītos ar citiem. Dzīvojot Vācijā, bija iespēja izprast vietējās kultūras īpatnības. Ievērojām, ka tur lielāka uzmanība tiek pievērsta punktualitātei, ekoloģiskai domāšanai un cieņai pret sabiedrisko telpu. Aizraujoši bija apskatīt dažādas vēsturiskas statujas un ēkas, kas sniedza iespēju tuvāk iepazīt Hannoveri un Vāciju.

Dzīvošana viesģimenē sniedza ieskatu vietējo iedzīvotāju ikdienas paradumos. Īpaši izcēlās ilgtspējīga patēriņa principi – atkritumu šķirošana, mazāks plastmasas iepakojuma izmantojums un vietējās produkcijas atbalstīšana.

Man pieredze dzīvošanā bija ļoti laba. Salīdzinot ar citu projektu, kurā piedalījies pirms diviem gadiem, šoreiz gan ģimene, gan pats apmaiņas skolēns bija daudz pretīmekošāki un jaukāki.

Papildus mācībām un kultūras iepazīšanai mums bija iespēja apskatīt Hannoveres ievērojamās vietas, izbaudīt vietējo virtuvi un piedalīties kopīgos pasākumos ar citiem projekta dalībniekiem, kas padarīja pieredzi neaizmirstamu. Gan Latvijā, gan Vācijā mana saikne ar apmaiņas skolēnu kļuva īpaši stipra, un šī draudzība noteikti turpināsies arī pēc projekta noslēguma.

Erasmus+ apmaiņas projekts bija nenovērtējama pieredze, kas ne tikai uzlaboja manas valodu un digitālās prasmes, bet arī paplašināja manu redzesloku par starpkultūru atšķirībām un sadarbību starptautiskā vidē. Galvenokārt tas deva iespēju iegūt jaunus draugus un labus kontaktus. Nākotnē noteikti vēlētos piedalīties līdzīgos projektos, lai turpinātu attīstīt savas prasmes un iegūt jaunu pieredzi.

Anna Grīnberga, 10.CV

Brauciena laikā man bija iespēja vairāk attīstīt savas angļuvalodas skaidrošanas prasmi, jo bieži vien man apkārtējie cilvēki nesaprata manis izmantotos vārdus. Projekta laikā iemācījos arī dažas noderīgas vācu valodas frāzes, ko varēju izmantot nedēļas laikā.

Stundas tika rīkotas salīdzinoši radoši. Man patika, ka katram bija iespēja iesaistīties dažāda veida praktiskumos. Viena lieta ko es vēlētos ieviest mūsu skolā ir digitālo ierīču kā planšets izmantošana mācīšanās procesā. Jauniešiem vācijā mājasdarbi un stundas darbi tika uzdoti digitāli, kas, manuprāt, būtu labs ieguldījums no ekoloģiskā skatpunkta, jo tas mazinātu mežu izciršanu.

Projekts tika veidots, ka bija viegli iesaistīties un veidot starpvalstu kontaktus. Projektā es vairāk uzzināju par kukaiņiem it īpaši bitēm, jo piedalījies darbnīcā, kur tieši runāja par šo tēmu. Projektā iemācījos kā labāk komunicēt un uzrunāt svešiniekus, ja ir valodu robežas. Bija iespēja vairāk attīstīt savas publiskās runas prasmes. Ieguvu es neaizmirstamas atmiņas un draugus kurus gribu atkal apciemot.

Projekta laikā sapratu, ka Vācijas pilsoņi nav tik patreotiski kā latvieši, viņu vēstures dēļ. Man, kultūršoks bija, ka vācieši ēda ļoti daudz maizi gandrīz vai katrā ēdienreizē.

Mana viesģimene savās ēdienreizēs izmantoja pārpalikumus un daudz pārtiku nemeta ārā, kas ir ieradums ko mums vajadzētu mēģināt vairāk pielietot savā ikdienā.

Secinu, ka nākotnē vēlos biežāk piedalīties šāda veida projektos.

Anniņa Ozoliņa, 11.ES

No 16. līdz 20. martam man bija iespēja piedalīties Erasmus+ projektā Hanoverē, Vācijā.

Pirmdiena sākās ar tikšanos vietējā skolā, pēc kuras devāmies uz kopīgām pusdienām Hannoveres rātsnamā. Vēlāk piedalījāmies orientēšanās aktivitātē, kur redzējām dažādas pilsētas vietas – iespaidīgo

“surf vilni” (projekts, kur upē tiek radīts vilnis, pa kuru var sērfot), slavenās “Nanas” skulptūras, kā arī iepazīt Hanoveres pilsētas skaistumu. Šī diena bija arī tā, kad mūs sadalīja darbnīcās – es piedalījos sporta darbnīcā, kur spēlējām tautas bumbu, volejbolu un citas komandu spēles.

Otrdien apmeklējām Hanoveres zoodārzu. Tur visvairāk atmiņā palika degunradži, lauvas, vilki, ziloņi un tur pat polārlāči bija. Pēc apmeklējuma brīvajā laikā ar draudzenēm nobaudījām īstu Hanoveres kebabu – ļoti garšīgs!

Trešdien bijām zinātnes centrā, kur piedzīvojām daudz aizraujošu lietu: ilūzijas istabu, mikroskopa ekspozīcijas, redzējām šūnas tuvplānā, kā arī eksperimentējām ar krāsām un gaismām. Un vēlāk aizgājām uz dizaineru "outlet".

Ceturtdiena bija īpaša diena – norisinājās Eiropas vakars. Katra valsts un darbnīca prezentēja sevi un savu pieredzi. Mūsu darbnīca izveidoja video par interesantākajiem sporta veidiem no dažādām valstīm. Kā Latvijas pārstāvji, mēs bijām sagatavojušas Kahoot spēli ar jautājumiem par Latviju un balvām uzvarētājiem, kā arī noslēdzām uzstāšanos ar deju priekšnesumu. Pasākuma laikā nobaudījām vietējo ēdienu, ko bija sagatavojuši vācieši, un iepazīnos ar jauniešiem no citām valstīm. Vakars bija patiesi sirsnīgs, un, kad tas beidzās, sajūtas bija gan priecīgas, gan skumjas.

Piektdiena bija atvadu diena. Rīts pagāja mierīgi – kopā ar savu viesģimeni spēlējām galda spēles, sauļojāmies un vēlreiz pārrunājām visu nedēļā piedzīvoto. Pusdienlaikā satikāmies pie Hanoveres Karaļa statujas un devāmies mājup.

Katrā dienā mums bija arī savs brīvais laiks, kur mēs devāmies uz karaoke bāru, braucām ar kartingiem, pastaigājāmies pa parkiem un izbaudījām Hanoveres skaistumu.

Viesģimene, pie kuras dzīvoju, bija ļoti atsaucīga un draudzīga. Katru vakaru runājāmies stundām ilgi – gan par dienas notikumiem, gan par citām tēmām. Jutos tiešām kā ģimenē. Projekta laikā izmantoju angļu valodu un dažreiz arī vācu valodu – tas palīdzēja man kļūt drošākai un uzlabot savas valodu prasmes.

Šī pieredze man ļoti daudz nozīmē. Es ieguvu jaunus draugus, uzzināju daudz jauna par Vācijas un citu valstu kultūrām, kā arī ar lepnumu pārstāvēju Latviju. Es noteikti ieteiktu katram jauniešim šādu pieredzi, jo ikviens no tā iegūs ko vērtīgu – draugus, zināšanas, jaunu skatījumu uz pasauli un neaizmirstamus mirkļus.

Anastasia Stadukhina, 10.CS

Mana pieredze apmaiņas programmā Vācijā

Sestdien mēs ieradāmies Hanoverē ar vilcienu. Pēc ilga ceļa bija patīkami vienkārši pastaigāties pa pilsētu. Tā bija lieliska iespēja arī aprast ar apkārtni un pavadīt laiku ar saviem draugiem.

Svētdien bija jaukāka un mierīgāka diena – pavadījām laiku dārzā kopā ar mūsu vāciešiem un vēlāk devāmies slidot. Tas bija ļoti jautri, un jau tad sāku just, ka veidojas saikne ar jauniem cilvēkiem.

Pirmdien sākās mūsu pirmie darbi – devāmies uz skolu, kur piedalījāmies dažādos workshopos. Es izvēlējos vēstures nodarbību, kas bija ļoti interesanta un lika padomāt plašāk. Pēc tam apmeklējām

pilsētas rātsnamu (Townhall) un devāmies nelielā ekskursijā pa pilsētu, lai uzzinātu vairāk par tās vēsturi un kultūru.

Otrdienas galvenais notikums bija apmeklējums Civilcourage centrā, kur mēs runājām par nacionālo sociālismu. Tā bija nopietna un vērtīga pieredze, kas rosināja diskusijas un palīdzēja labāk izprast vēstures nozīmi mūsdienās.

Trešdien devāmies uz zinātnes centru Wolfsburgā. Tas bija aizraujoši un interaktīvi – daudz kas bija izmēģināms pašiem. Pēc tam arī paspējām iepirkt suvenīrus, lai būtu ko atvest mājās kā piemiņu no šī brauciena.

Ceturtdiena bija īpaša – notika pēdējā workshopu fāze, kur strādājām kopā ar jauniešiem no citām valstīm. Tās bija lieliskas sadarbības un komunikācijas iespējas. Vakarā piedalījāmies Eiropas vakarā – visi prezentēja savu valsti, kultūru, ēdienus un dejas. Atmosfēra bija ļoti draudzīga un vienojoša.

Piektdien bija skumjā diena – pienāca laiks atvadīties no mūsu viesģimenēm. Emocijas bija dažādas – gan prieks par pieredzēto, gan skumjas par atvadīšanos. Tad devāmies atpakaļ uz Latviju, bagāti ar jaunām zināšanām, draudzībām un neaizmirstamiem iespaidiem.

Estere Rācenāja, 10.CS

Šogad man bija lieliska iespēja piedalīties Erasmus+ programmā uz Hannoveri, Vāciju. Šīs nedēļas laikā paspēju iegūt jaunus draugus, attīstīt savas angļu un vācu valodas zināšanas un iepazīt vāciešu ikdienu. Katru dienu runājot angļu valodā, man uzlabojās vārdu krājums un izruna, kā arī bija vieglāk noformulēt savu domu. Tā kā vācu valodu mācos tikai pirmo gadu, daudz nesapratu, bet braucot atpakaļ jau sapratu frāzes un mācēju pateikt dažādus vārdus.

Skolā mūs iedalīja darbnīcās, es biju kukaiņu viesnīcas darbnīcā. Nedēļas laikā mēs veidojām bišu mājas un sēklu bumbas. Esot kopā ar dažādām tautībām bija iespēja parunāties un iegūt draugus no citām valstīm, kā arī jaunas zināšanas par to kultūrām. Darbnīcā uzzināju daudz jaunu lietu par botāniku un kukaiņiem, kas deva vēlmi, atbraucot mājas, uztaisīt ģimenei sēklu bumbas.

Pirmajā dienā, kad atbraucu, mēs kopā ar citiem bijām pastaigāties pa Hannoveres pilsētu. Nākamajā dienā mēs braucām uz dārzu, kur apskatījām arī stikla izstādi. Pēc tam bijām uz botānisko dārzu un pēcpusdienā braucām slidot. Pirmajā skolas dienā iesākām darbu darbnīcās un pusdienas ēdām rātsnamā, pēc tam grupās devāmies orientēties pa Hannoveri. Nākamajā dienā mazliet pastrādājām pie bišu mājas un tad devāmies uz zoodārzu. Trešdienā devāmies uz Valtsburgu, kur bijām zinātnes centrā, kur aktīvi darbojāmies ar visādiem interaktīviem eksperimentiem. Atbraucot atpakaļ uz Hannoveri, aizgājām uz muzeju, kur redzējām no visa pa mazītiņam - mākslu, dabu un vēsturi. Ceturdienā jau bija Eiropas vakars, kur redzējām dažādos valstu priekšnesumus un darbnīcu galaproduktu prezentācijas. Skatoties priekšnesumus biju pārsteigta, cik atšķirīgas ir valstis, kas pierādījās arī runājoties ar skolēniem no tām.

Visvairāk sanāca dalīties pieredzē ar viesu ģimeni, kas mani uzņēma. Biju šokēta, cik viesmīlīgi viņi bija un vakaros ēdot vakariņas bija ļoti interesanti un jautri parunāties par ikdienas atšķirībām. Secinājām, ka vislielākā atšķirība ir tas, cik mazi attālumi pilsētā ir līdz skolai, veikalam, beķerejai vai

pieturai. Atbraucot atpakaļ, man jau pietrūka viesģimene, draugi, kas iespējams paliks uz mūžu, un notikumi, kurus kopā piedzīvojām. Ja man būtu iespēja piedalīties vēlreiz, noteikti to darītu.

Varvara Tkacheva 10.EI

Erasmus+ programmas laikā es runāju ar citiem dalībniekiem angļu valodā, un rezultātā uzlaboju savas vispārējās angļu valodas komunikācijas prasmes. Es arī uzzināju vairāk par vācu valodu - mana apmaiņas skolniece man sniedza padomus, kā atcerēties dažus vācu vārdus. Programmas ietvaros visi tika ievietoti dažādās darbnīcās. Es un mana projekta partnere bijām dejošanas darbnīcā, kur mums bija jāhoreogrāfē deja un jānodejo tā Eiropas vakarā. Darbnīcā bijām sadalījušies 2 grupās - katra ar citu dziesmu. Sākumā bija grūti izveidot deju, kas nebūtu pārāk grūta iesācējiem vai pārāk garlaicīga, taču galu galā, pateicoties visu sadarbībai, mums izdevās nodejot deju, kurā visi bija iesaistīti un uzmanības centrā. Man ļoti patika darbnīcas ideja, un es domāju, ka tā būtu pārsteidzoša lieta ikvienam, kas apmeklēs mūsu skolu Erasmus+ programmā. Darbnīcā es izkāpu no savas komforta zonas un nerunāju tikai ar cilvēkiem, kurus pazīstu – es ieguvu jaunus draugus starp cilvēkiem no citām valstīm, kuri pēc tam man pastāstīja par savu kultūru un lietām, ko es par to nezināju. Mūzikas atskaņošanai izmantojām modernu un jaunu skaļruni un arī izveidojām un spēlējām Kahoot spēli, tādējādi uzlabojot zināšanas par IT rīkiem. Projekts bija pilns ar cilvēkiem no dažādām kultūram, kuriem izdevās mani ikdienā pozitīvi pārsteigt ar savām tradīcijām, kas tik ļoti atšķiras no mūsu.

Viesģimene bija patiešām jauka un pretimnākoša, un, tā kā viņi bija veģetārieši, es uzzināju par barojošu un garšīgu ēdienu, ko var pagatavot bez gaļas. Viņi arī dara daudz, lai būtu videi draudzīgi. Tas mani motivēja to pašu darīt savā ģimenē. Šis ceļojums man būs neaizmirstams, jo šī bija mana pirmā īstā apmaiņas programma. Tāpēc esmu motivēta turpmāk iesaistīties vairākos Erasmus+ projektos. Kopumā es ieteiktu šo projektu ikvienam, jo tā bija tik laba pieredze.

Skolēnu grupas mobilitāte uz Ksanteni (Vācija) 29.03. - 02.04.2025.

Anna Sirsniņa, 8.d

Lidojums uz Vāciju bija satraucošs- nezināju, ko sagaidīt, jo piedalījos projektā pirmo reizi. Pēc pirmā vakara ar viesģimeni sapratu, nākamās dienas būs brīnišķīgas- jutots iekļauta.

Pirmajā dienā apstaigājām Ksanteni piedaloties spēlē ar uzdevumiem. Vietējie iedzīvotāji pārsteidza ar savu draudzīgumu, vairāki pamāja. Nākamās dienas pagāja ātri. Vāciešu skola bija liela ar daudz korpusiem, tomēr mazāk moderna nekā RVVĢ. Piedalījās vācu un angļu valodas, vēstures, kā arī reliģijas stundās. Skolotāju vācu valoda bija izaicinājums, bet uzlaboja manu sapratni.

Braucām uz Amsterdamu, kur bija redzama pavisam cita kultūra. Nežēlīgi daudz velosipēdistu un krāsainu māju uz ūdens. Apmeklējām APX muzeju, kur uzzināju par Romiešu vēsturi. Pēdējā dienā paveicās redzēt dzīvē Ķelnes katedrāli, brīnišķīga būve. Atkal bija jāatvadās, lai atgrieztos Latvijā. Jutos bēdīgāka, jo nezināju vai atkal satiksimies. Visi uzturam kontaktu pat pēc projekta.

Nesalīdzināmā pieredze uzlaboja manas valodas prasmes, palielināja patstāvību un deva jaunus draugus. Ja vēlreiz būs iespēja — noteikti piedalīšos.

Beāte Kalnača, 8.d

Dalība apmaiņas programmā uz Vāciju, Ksanteni, bija ļoti īpaša pieredze. Man tā ļoti patika, un noteikti iesaku arī citiem nākamajos gados izmantot šo iespēju. Tas ļāva gan iepazīt citu valsti, gan uzlabot angļu valodas prasmes, kā arī sadraudzēties ar jauniem cilvēkiem.

Viena no lielākajām atšķirībām, ko pamanīju starp Latviju un Vāciju, bija skolas dzīvē. Latvijā mācību stundas ilgst 40 minūtes, bet Vācijā katra stunda ilgst precīzi 67 minūtes un 50 sekundes. Vācijā skolēniem arī ir atļauts košļāt košļājamo gumiju stundās, kamēr Latvijā tas nav pieļaujams.

Viņiem atzīmes lielā mērā ietekmē tas, cik aktīvi skolēni paceļ rokas un iesaistās stundā, savukārt Latvijā lielākoties vērtē pēc uzrakstītajiem darbiem un paveiktā. Vācijā telefona lietošana skolā vispār nav atļauta, kamēr pie mums skolēni var izmantot telefonus brīvajos brīžos.

Dzīvoju viesģimenē, kur mani ļoti jauki uzņēma. Meitene, pie kuras es dzīvoju, pati nerunāja angliiski ļoti labi, bet mēs labi sapratāmies un kopā pavadījām daudz jautru brīžu. Viņas ģimene bija atsaucīga un laipna, un es jutos ļoti gaidīta.

Apmaiņas laikā bijām dažādās vietās – devāmies ekskursijā uz Amsterdamu, kur apmeklējām muzeju un pastaigājām pa pilsētas ielām, kā arī bijām Ķelnē, kur apskatījām iespaidīgo Ķelnes katedrāli un uzzinājām daudz interesantu faktu par tās būvniecību un vēsturi. Vēl mēs bijām vietējā muzejā, kur redzējām Romas impērijas mantojumu – senās pirtis, templi un Kolizeja maketu. Piedalījāmies dažādās aktivitātēs – orientēšanās spēlē pilsētā, spēlējām Top Golfu, bijām uz ballīti un gatavojām ēdienu skolas virtuvē.

Šī pieredze man ļoti daudz deva – gan valodu ziņā, gan personīgi. Tā bija neaizmirstama nedēļa, pilna ar iespaidiem, draudzību un jautrību. Esmu pateicīga par iespēju piedalīties šajā projektā un ļoti ceru, ka arī nākotnē būs iespēja piedzīvot ko līdzīgu.

Gerda Antule, 8.c

Mēs piektdien ielidojām Vācijā, uzreiz kad atlidojām, mēs gājām ēst McDonalds kopā ar Unu, Finju un Johannu. Pēc tam, es ar Johannu braucām mājās. Viņas māja bija ļoti jauka, man bija pašai sava istaba.

Sestdienā mums bija Ksantenes tūre, mēs pildījām uzdevumus caur pilsētu. Kad mēs visi pabeidzām uzdevumus, es un ar latviešu meitenēm, un vācu meitenēm gājām ēst saldējumus. Tur bija ļoti liela izvēle. Es paņēmu saldējumu ar augļiem. Ap vakara pusi, es kopā ar Johannu un viņas ģimeni braucām uz Ķelni, lai apmeklētu Marvel Expidāciju.

Svētdienā mēs braucām uz top golf kopā ar Unu un Finju, man īsti nepatika golfs. Pēc tam gājām uz jūras muzeju. Vakarā mēs ēdām picas kopā ar Johannu, viņas vecākiem, masīcām un tanti. Viņas ģimene ir ļoti jauka.

Pirmdien mēs gājām uz skolu. Viņiem skola ir ļoti stingra. Nedrīkst lietot telefonus, starpbrīdī jābūt ārā, nav pusdienu, viena stunda notiek 67 minūtes, bet pusdienu starpbrīdis ir 20 minūtes. Man bija angļu valodas, mūzikas, ķīmijas stunda, man vislabāk patika angļu valoda. Pēc stundām, mēs cepām tradicionālu vācu ēdienu. Tad pēc skolas mēs gājām uz Wesel lai iepirktos.

Otrdienā mēs braucām uz Amsterdamu. Gājām uz Pasaules muzeju. Pēc tam mums bija kāds laiciņš lai pastaigātu pa pilsētu un sapirkties.

Trešdienā man notika angļu valodas un vēstures stunda. Man ļoti patika vēsture. Tikai latviešu skolēni gāja uz Romas muzeju. Tad mums bija kāds brīvais laiks. Pēc tā mēs gājām uz vācu boulingu. Bija ļoti jautri. Šis bija pēdējais vakars kopā ar vācu ģimeni. Es sakārtoju mantas. Paēdam vakariņas un kopā noskatījāmies Marvel filmu "Captain America: The First Avengers".

Ceturtdienā mēs braucām uz Wesel. Mēs gājām apskatīt lielo baznīcu. Tajā dienā mums bija daudz brīvā laika. Mēs gājām daudz iepirkties. Mēs bijām kopā ar skolotāju un citiem skolēniem ēst

picas. Bija ļoti garšīgi un pavārs bija ļoti jauks. Pēc kāda laika, mums bija jābrauc uz lidostu. Bija žēl teikt atā vācu skolēniem, bet šīs dienas bija ļoti jauktas.

Dāvids Ivanovs, 8.d

Erasmus+ projekta laikā piedalījos apmaiņā Ksantenē, Vācijā. Mācību stundās piedalījos angļu valodā, vēsturē un ķīmijā. Skolā bija vairāk brīvības nekā Latvijā, un stundas bija ilgākas – 1 stundu un 6 minūtes. Tā sākumā bija grūti pierast, bet pēc kāda laika pieradu. Ķīmijā mēs vairāk rakstījām teoriju, nekā veicām praktiskos eksperimentus. Angļu valodā mācījies par Austrāliju, bet precīzi neatceros, ko mācījāties. Vēsturē mācījāties par ebreju un citu tautu apspiešanu – šī tēma man atstāja lielu iespaidu.

Skola bija vecāka nekā Latvijā, mēbeles bija neērtas, taču telpās bija daudz gaismas un plašuma. Skolēniem bija lielāka brīvība, nekā esmu pieradis Latvijā – piemēram, gaitenī nebija atļauts skatīties telefonā. Skolās bija vispārīga brīvāka atmosfēra, tomēr pastāvēja stingri noteikumi.

Ārpus stundām mēs gatavojām ēdienu skolas virtuvē, orientējāties pa Ksantenes pilsētu, apmeklējām romiešu arheoloģisko muzeju, kur redzēju tempļi, pirti un Kolizeju. Arī Amsterdamā apmeklējām Tropu muzeju un redzēju kanālus, braucām ar prāmi. Ķelnē apmeklējām katedrāli un piedalījāties ekskursijā, kas stāstīja par cilvēktiesību pārkāpumiem un apspiešanu.

Projekts man deva lielu pieredzi, jo uzzināju daudz jauna par vācu skolas sistēmu, salīdzināju to ar mūsu sistēmu un uzlaboju savas valodas prasmes. Man bija iespēja iepazīt dažādas kultūras un pilnveidot sevi. Ceru, ka līdzīgus projektus varēšu piedzīvot vēlreiz.

Marta Neiburga, 8.c

Mana pieredze Erasmus apmaiņas programmā uz Vāciju.

Šīs apmaiņas programmas mērķis bija ne tikai padziļināt manas valodas prasmes, veidot izpratni par citām kultūrām, bet arī izglītēt mūs par cilvēktiesībām. Piedaloties šajā projektā, man bija iespēja uzņemt meiteni no Vācijas Latvijā un pašai doties uz Vāciju.

Oktobrī es uzņēmu savu vācu meiteni Latvijā. Mēs visi kopā ar vācu skolēniem devāmies dažādās ekskursijās, piemēram, pilsētas tūrē pa Rīgu un uz Siguldu, kur orientējāties Turaidas pilī. Vācu skolēni arī varēja iepazīt mūsu skolu, tur mums notika dažādas aktivitātes un uzdevumi par cilvēktiesībām, mēs spēlējām spēles un mums bija arī daži radoši projekti, mums pat bija iespēja gatavot skolas virtuvē.

Kad bija laiks doties uz Vāciju, mani uzņēma viesģimene Ksantenē. Jau pirmajā dienā mēs iepazīnām pilsētu un piedalījāties spēlē pa to. Man pilsēta likās ļoti skaista, es tādā nekad nebiju bijusi. Viena no lietām ko es ievēroju bija tas, ka cilvēki šajā mazajā pilsētā bija ļoti jauki un izpalīdzīgi.

Mums bija arī iespēja iet uz Ksantenes ģimnāziju un tur piedalīties stundās - vēsturē, reliģijā, vācu valodā un angļu valodā, mēs arī gatavojām viņu skolas virtuvē. Visi skolotāji labi runāja angļiski un mums paskaidroja kas notiek. Man ļoti patika angļu valodas stundas, jo vienā no tām mums vajadzēja iejusties skolotāja lomā un palīdzēt jaunākajiem skolēniem. Kopumā man patika viņu skola,

tā ir līdzīga skolām Latvijā, bet ir arī dažas atšķirības, piemēram, viņiem stundas ir ilgākas un arī skolēni vairāk iesaistas stundās salīdzinot ar Latviju.

Mans mīļākais brīdis šajā braucienā bija ekskursija uz Amsterdamu, mēs varējām redzēt pilsētu un apmeklēt Wereldmuseum, kur bija interesantas izstādes par dzeju, cīņas mākslām un Nīderlandes kolonijām. Apmeklējām arī APX muzeju, kur es uzzināju daudz ko jaunu par seno Romu. Pēdējajā dienā mēs devāmies uz Ķelni, kur apmeklējām Ķelnes katedrāli.

Piedalīšanās šajā apmaiņas programmā bija interesanta un vērtīga pieredze. Projekta laikā vācu skolēnu varēja iepazīt Latviju, un mēs Vāciju. Šis, manuprāt, bija lielisks veids, kā iemācīties kaut ko jaunu par vācu kultūru, iepazīt jaunus cilvēkus un uzlabot manas angļu valodas prasmes.

Zane Purviške, 8.c

Šī bija izcila apmaiņas programma, kurā uzzināju daudz jaunas un interesantas lietas par Ksanteni, pilnveidoju savas angļu valodas prasmes gan dzīvojot viesģimenē Vācijā, gan uzņemot viesi Latvijā.

Mēs Latvijā darījām daudz jau pirmajās dienās, veicām kopīgu projekta darbu (par Co2/ carbon footprint), braucām uz Jūrmalu, lai varētu veikt tīrīšanu pludmalē, apmeklējām beziepakojuuma veikalu "Zaļais Kalns", kā arī uz depoziņa punktu, kur mums izstāstīja un parādīja par atkritumu šķirošanu Latvijā. Mēs arī apmeklējām Siguldu un orientējāmies Tūraidas pilī.

Vācijā gan mājas vidē, gan skolas vidē sarunājos angļu valodā, tādēļ es pastiprināju savas angļu valodas prasmes, kā arī pastiprināju vācu valodas prasmes, jo viesģimene man iemācīja dažus vārdus. Es arī piedalījos dažās mācību stundās, piemēram, angļu valodā, ģeogrāfijā un datorikā. Angļu valodā iemācījos par Austrālijas pirmajiem iedzīvotājiem. Viena lieta, pie kuras bija visgrūtāk pierast bija mācību stundas ilgums, kura gāja 1 stundu un 6 minūtes.

Ksanteses ģimnāzija bija diezgan paliela, bet nebija tik liela un moderna kā mūsu skola, piemēram, tur kabineti ir ļoti vecmodīgi ar projektoriem, kā arī krēsli un galdi bija ļoti neērti. Ārpus stundām gājām uz romiešu arheoloģisko muzeju, kurā redzēju templi, pirti un Kolizeju. Tur arī iemācījos vairāk par Romas impēriju. Mums arī bija jācep skolas virtuvē, kā arī orientējāmies pa Ksanteses pilsētu, kur redzēju un uzzināju vairāk par pilsētu un tās apkārtni.

Izbraucām no Ksanteses uz Briseli, kur apmeklējām Eiropas parlamentu. Ar skolotājiem sadalījāmies grupās un apskatījām konferences istabu, mākslu un arhitektūru. Vēlāk gājām uz Eiropas Parlamentāriju, kur iepazīnām Eiropas Savienības vēsturi un izaugsmes spējas parlamentā. Pēdējā dienā braucām uz Ķelni, kur apmeklējām Ķelnes katedrāli, kura bija ļoti iespaidīga. Skolotāji arī iedeva iespēju uzkāpt pašā augšā, kas bija nedaudz grūti, jo tur bija ļoti šaurs un bija daudz cilvēki. Vēlāk skolotāji arī iedeva iespēju sadalīties grupās un pastaigāt pa pilsētu, nopirkt kaut ko un paēst.

Kopumā es šajā projektā ļoti daudz ko uzzināju un pieredzēju. Šis pavadītais laiks ārzemēs bija neaizmirstams un ļoti interesants. Cerams, ka šo atkal varēšu pieredzēt kādu reizi.

Iļja Degtiarjovs, 8.b

Mana Erasmus nedēļa Vācijā bija ļoti īpaša un pilna ar jauniem iespaidiem.

Sestdien mēs vēlu vakarā atlidojām uz Vāciju. Viesģimene mani sagaidīja lidostā, un, kad ieradāmies mājās, es uzreiz devos gulēt, jo biju ļoti noguris no ceļojuma.

Svētdien mēs devāmies pastaigās un pavadījām dienu kopā ar manu apmaiņas studentu, viņa brāli un draugu. Vēlāk braucām uz lielu atrakciju parku Nīderlandē. Tur bija daudzas karuseļu un ūdens atrakcijas. Bija ļoti jautri! Vakārā mēs atgriezāmies Zantenē.

Pirmdien apmeklējām skolu. Piedalījies vācu valodas un matemātikas stundās. Skola bija atšķirīga no mūsējās, bet ļoti interesanta. Pēc stundām mēs gatavojām kopīgu vakariņas – pagatavojām pastu ar mērci un salātiem. Vēlāk vakarā mēs gājām ārā un spēlējām bumbu.

Otrdien mēs braucām uz Amsterdamu. Apmeklējām cīņas mākslu muzeju, bet tas bija garlaicīgs, tāpēc ārā spēlējām ķerenes. Pilsēta bija skaista, bet man nepatika smaka uz ielām un liels cilvēku daudzums.

Trešdien bijām APX parkā – tas ir vēsturisks parks ar romiešu drupām. Pēcpusdienā atpūtāmies mājās.

Ceturtdien devāmies uz Ķelni. Ķelnes katedrāle bija milzīga un skaista. Pēc tam lidojām mājās. Tā bija fantastiska nedēļa!

Irma Lilija Feldmane, 8.b

Mana pieredze apmaiņas programmā ar Ksanteni nevarēja būt labāka. Es attīstīju savas valodas un sociālās prasmes, ieguvu jaunus draugus un uzzināju vairāk par cilvēktiesībām.

Apmaiņas programma sākās Latvijā, kad mūsu norādītie vācu skolēni ielidoja Rīgas lidostā. Gaidīšana, kamēr viņi iznāk no bagāžas saņemšanas, likās kā vairākas stundas. Bet kad visi satika savus norādītos skolēnus, atmosfēra mainījās un uzreiz kļuva labāka. Pirmajā dienā mēs satikām pārējos Rātslaukumā, lai izietu ekskursijā pa Vecrīgu. Pēc ekskursijas mēs savācām mazu grupiņu, lai izietu piknikā, kur mēs izveidojām grupiņu ar visām meitenēm ar nosaukumu “Pigeon feeders”. Nākošās dienas es ar savu pārinieci iepazīnām viena otru vairāk piedaloties projekta darbā, kur iepazīnām cilvēktiesību likumus un tos prezentējām. Tad mēs apmeklējām Strazdmuižas VSK, kur mēs uzzinājām kā mācību procesu pielāgo vājredzīgajiem skolēniem. Projekta ietveros mēs vēl apmeklējām Turaidas pili Cēsīs, un veidojām un prezentējām maskas, kas attēlo cilvēku dažādību. Vēl bija plānots aizbraukt uz Jūrmalu, bet lielā lietus dēļ mēs mainījām plānus un aizbraucām uz boulingu. Pēc boulinga “Pigeon feeders” aizbrauca pavadīt laiku kopā pēdējo reizi pirms atvadām. Lidostā mēs zinājām, ka satiksimies pēc 6 mēnešiem, bet visas izņemot 3 meitenes raudāja.

6 mēnešus gaidot es knapi runāju ar savu vācieti, jo mēs nebijām pārāk tuvas, bet mēnesi pirms braukšanas uz Vāciju es no savas paralēlklasesbiedrenes uzzināju, ka mana Erasmus+ pāriniece mainīja skolu. Es pārējo daļu no projekta biju otra norādītā skolniece savas draudzenes vācietei. Ar savu oriģinālo pārinieci mazliet sarakstījos un gribēju vēlreiz satikties, bet diemžēl brīvie laiki nesakrita un plāni izjuka.

Lidojums uz Vāciju bija mans pirmais ceļojums bez vecākiem, bet tā arī mana pirmā reize lidojot ar lidmašīnu, bet ar skolotāju un draugu palīdzību viegli tiku tam cauri. Pirmajās dienās mēs apskatījām apkārtni un iepazīnām mūsu skolnieku ģimenes. Manai vācietei bija ļoti mīļa un laipna ģimene, kas

man likās justies gaidītai un palīdzēja ātrāk iedzīvoties. Svētdien mēs ar manu draudzeni iemācījām mūsu vācietei un viņas ģimenei Genovevu, jo ilgojāmies pēc mājām. Pirmdien mēs gājām uz skolu un piedalījāmies dažādās mācību stundās. Es divreiz piedalījos vācu valodā, vienreiz ķīmijā un divreiz angļu valodā ar viņu 8. klasi (mums 7.) un viņu 5. klasi (mums 4.) Otrdien braucām uz Amsterdamu un izgājām cauri “Wereldmuseum”. Un brīvajā laikā izpētījām pilsētu un nopirkām suvenīrus. Nākošajā dienā latviešu skolēni brauca uz APX, lai apskatītu klasisku Romas pilsētas uzbūvi, un vakarā mēs spēlējām vācu boulingu, kas pārsteidzošā kārtā bija ļoti citādāks nekā mums. Pēdējā dienā braucām uz Ķelni, kur sapirkām pēdējos suvenīrus un izbaudījām laiku kopā pirms braukšanas. Tad ar autobusu, raudošas, braucām uz lidostu, kur mums bija dotas tikai 7 minūtes, lai atvadītos ar ļoti lielu iespēju, ka mēs vairs netiksimies. Lidostā visi nomierinājās un ar skatu uz saulrietu lidojām atpakaļ uz Rīgu.

Arī pēc projekta es ar savu draudzeni, kurai ir tā pati vāciete, vēlprojām katru dienu sarakstāties savā grupas čātā sūtot jaunumus un dienas plānus, un izvēlētos un nopirkto apģērbus.

Kopumā, mans laiks Vācijā bija lielisks un neaizmirstams.

Una Sarmule, 8.c

Man nesen tika dota iespēja piedalīties Erasmus+ projektā starp Rīgas Valsts vācu ģimnāziju Latvijā un Stiftsgymnasium Xanten Vācijā. Šī pieredze bija aizraujoša un vienlaikus arī izglītojoša, sevišķi dzīvošana viesģimenēs un vācu ikdienas izbaudīšana.

Tā kā šis bija izglītojošs ceļojums, es daudz ko uzzināju par Vācijas izglītības sistēmu. Piemēram, Vācijas skolās skolēni nedrīkst jebkurā brīdī lietot telefonu — cenšoties to izdzīvot, tiešām, apstiprināju, ka man diemžēl ir telefona atkarība. Vēl viena īpatnība, kas bija raksturīga tai skolai, kuru apmeklējām, bija tas, ka viņiem mācību stunda ilgst sešdesmit-septiņas komats—jā, komats—piecas minūtes. Tā noteikti būtu viena no vispārsteidzošākajām atšķirībām, bet tās unikālumu pārsniedz tas, ka skolēni nedrīkst starpbrīžos vispār būt iekštelpās. Nav nozīmes, vai spīd saule, vai līst — bērniem jāpaliek ārā. Par laimi, Ksantenē ziemas mēneši nav balti ar sniegu, bet šādu ideju tikai trakie censtos īstenot Latvijā.

Sakarā ar pašu mācību saturu, manuprāt, tas ļoti neatšķiras no Latvijas, bet liekas, ka viņi ir mazliet atpalikuši tematu ziņā. Varbūt tas ir tāpēc, ka viņiem ir trīspadsmitā klase, bet tāpat: man parādīja matemātikas mājasdarbu, un viņi tikai tagad, tuvojoties devītās klases beigām, sāk mācīties par vienādojumiem ar vienu mainīgo.

Noslēgumā secināju, ka no šī projekta esmu ieguvusi daudz zināšanas par citas valsts izglītības sistēmu un padziļinājusi savu izpratni par Vāciju un starptautiskām attiecībām.

Sabīne Linkeviča, 8.c

Šī bija ļoti interesanta pieredze Ksantenē, varēja iedzīvoties viņu ikdienas dzīvē un salīdzināt skolas dzīvi. Vācijā mēs ieradāmies vakarā, visi uzreiz braucām kopā ar savām viesģimenēm uz mājām. Nākamajā rītā devāmies uz Ksantenē centru. Tur notika orientēšanās. Pēc tam visi devāmies ēst saldējumus. Tad gājām atpakaļ uz mājām un vēlāk braucām uz Nīderlandi, uz vienu no lielākajiem kinoteātriem Eiropā. Nākamajā dienā bija laiks ģimenēs. Ciemos pie viesģimenes atbrauca radi un mēs kopā pusdienojām. Vēlāk mēs braucām uz Dinsburgu spēlēt mini golfu.

Pirmdien apmeklējām stundas un apskatījām skolu. Viņu skolai bija 8 korpusi, bet tie bija mazāki nekā mūsu skolā. Viņu stundas ilga 67 min, un starpbrīži tikai 6 min, bet garais starpbrīdis viņiem bija tikai 20 min un tā laikā nedrīkstēja atrasties skolas telpās. Viņu skolas ēka bija ļoti veca un, manuprāt, tai būtu nepieciešami uzlabojumi. Mēs kopā arī gatavojām ēst, kā arī apmeklējām romiešu arheoloģisko muzeju. Tur redzējām pirti un Kolizeju. Pēc skolas ar citiem skolēniem devāmies uz Veselu.

Kopā izbraucām uz Amsterdamu un apmeklējām Pasaules muzeju. Varējām brīvi izstaigāt muzeju un apskatīt dažādas kultūras. Vēlāk varējām pastaigāt pa Amsterdamu un iepazīt pilsētu. Pēdējā dienā braucām uz Ķelni un apskatījām Katedrāli. Tā bija ļoti iespaidīga gan no ārpuses, gan iekšā. Vēlāk mums bija iespēja izstaigāt pašu Ķelni.

Kopumā šis projekts bija ļoti interesants. Tas palīdzēja pilnveidot angļu valodas zināšanas, iepazīt un apskatīt dažādas vietas un kultūras Vācijā.

Tīna Donska, 11.CV

Šogad man bija iespēja piedalīties Erasmus+ projekta mobilitātes braucienā uz Ksanteni. Piesakoties šim projektam, man bija mērķis socializēties un iepazīties ar jauniem cilvēkiem un šo mērķi projekta laikā es sasniedzu, kā arī es attīstīju savas svešvalodas un vēstures zināšanas.

Uzskatu, ka man ir labas zināšanas angļu valodā, projekta laikā es pārliecināti runāju. Mani pārsteidza tas, ka es baidījos runāt vāciski, pat ja mācos šo valodu kopš 6. klases un es spētu brīvi pateikt dažus teikumus. Manuprāt, tas ir tāpēc, ka esmu pieradusi izmantot tās zināšanas klases ietvaros un nekad neesmu īsti mēģinājusi runāt vāciski ārpus vācu valodas stundām. Neatkarīgi no tā, ka baidījos runāt vāciski, projekta laikā es attīstīju savas klausīšanas prasmes vācu valodā un nākošo reizi, kad būšu Vācijā izaicināšu sevi runāt tikai vāciski vismaz vienu dienu.

Nedēļas laikā man bija iespējams iepazīt vācu un spāņu kultūru, jo meitenes mamma ir no Spānijas, tāpēc, dzīvojot viņas ģimenē, bija interesanti censties saprast gan spāņu, gan vācu valodu, kā arī bija patīkami pagaršot ēdienus no abām kultūrām. Projekta organizatori bija ielānojuši ekskursijas Ksantenē, Amsterdamā un Ķelnē. No visām pilsētām es pārliecinoši dzīvotu Ksantenē, jo tā ir visklusākā un vismierīgākā pilsēta. Dzīvojot dažas dienas tur un pēc tam apmeklējot lielu pilsētu, pārliecinājos, ka klusas vai lauku pilsētas ir tādas pilsētas, kur es gribētu dzīvot.

Pat ja mēs tikai dažas dienas pavadījām viņu skolā, bija interesanti redzēt kādas atšķirības ir starp viņu skolu un mūsu skolu. Viena no tām atšķirībām ir mācību stundu ilgums. Viņiem viena mācību stunda norit 1h un 30min, kamēr mums tikai 40min. Kā arī mani pārsteidza tas, ka viņiem, dažreiz, daļa no atzīmes sastāv no tā, cik viņi iesaistās mācību stundas procesā. Šo aspektu es ļoti izjutu, kad mums bija diskusija par to, ko mums nozīme brīvība mūsdienās, jo vācieši ļoti iesaistījās diskusijā, kamēr latviešiem aizņēma laiku saņemties un izteikt savu viedokli.

Kopumā es esmu apmierināta un pateicīga, ka man bija iespēja piedalīties šajā projektā. Es attīstīju savas svešvalodu prasmes, ieguvu jaunus draugus, kā arī daudz ko uzzināju par Ksantenes un Vācijas vēsturi. Liels paldies organizatoriem un viesģimenei par šo neaizmirstamo pieredzi!

Elīza Celma, 11.CV

Dalība Erasmus+ projektā Ksantenē, Vācijā bija lieliska pieredze, jo man bija iespēja iepazīt citu kultūru, apmeklēt jaunas un interesantas vietas, kā arī pats galvenais - sadraudzēties ar citiem jauniešiem un attīstīt arī savas angļu valodas prasmes.

Mūsu pavadītā nedēļa Vācijā bija pilna ar piedzīvojumiem. Esot Ksantenē mums bija iespēja iepazīt pilsētas vecpilsētu, arheoloģisko parku, kā arī vācu jauniešu skolu, kur mēs īstenojām projekta izstrādi un prezentējām paveikto, kā arī kopīgi diskutējām par brīvības nozīmi mūsdienās, taču mūsu piedzīvojumi nebeidzās ar to.

Nedēļas laikā, projekta ietvaros, mēs arī devāmies uz Amsterdamu, kā arī Ķelni, apskatot pilsētas ievērojamākos objektus, kultūras vietas un muzejus. Tostarp, projekta brīvajā laikā, pavadījām laiku arī ar viesģimenēm, kā arī skolēnu grupiņās, patstāvīgi devāmies uz dažādām pilsētām, kā Diseldorfu un Nijmegen, kur kopīgi pavadījām laiku sadraudzējoties un izzinot pilsētas.

Visa projekta laikā komunikācija ar vāciešiem notika angļu valodā, taču tas nesagādāja grūtības, jo visi bija ļoti pretīm nākoši, un jauki, ļaujot viegli saprasties vienam ar otru, kā arī, lai gan Vācijā pavadītais laiks bija īss, bija iespēja piedzīvot arī kādu kultūršoku, piemēram, biežo maizes ēšanu.

Es tiešām iesaku jebkuram, piedalīties Erasmus+ projektā, jo esmu pārliecināta, ka tā tiešām būs tik pat neaizmirsta un atmiņās paliekoša pieredze kā tā bija man.

Lote Sietīna, 11.EU

2025. gada pavasarī devos savā pirmajā Erasmus+ mobilitātē uz Ksanteni – nelielu un mājīgu pilsētu Vācijā, kas pazīstama ar savu romiešu laiku mantojumu. Lai gan dienas bija saskaitītas un laiks ritēja neticami ātri, mēs paspējām apmeklēt tik daudz vietu un redzēt daudz ko jaunu. Īsumā pastāstīšu, kā aizritēja katra diena.

Pirmajā dienā iepazīnām pašu Ksanteni. Skolēni bija sagatavojuši ekskursiju pa pilsētu, kurā man īpaši spilgti atmiņā palika tieši Ksantenē baznīca un vējdzirnavas. Pilsētas mierīgās un mājīgās ieliņas radīja sirsnīgu un pazīstamu noskaņu – it kā atrastos sev tuvā vidē, kurā jau sen dzīvoju. Staigājot, novēroju vietējo iedzīvotāju ikdienas paradumus un dzīves ritmu. Viesģimene, pie kuras dzīvoju, bija ļoti viesmīlīga, saprotoša, atsaucīga un sirsnīga – viņu attieksme man lika justies kā mājās.

Otrajā dienā kopā ar viesģimeni devāmies uz Esseni, kur apskatījām slavenās Fachwerk stila mājiņas, kuras man atgādināja pasaku namiņus. Tālāk apmeklējām Red Dot dizaina muzeju, kur varēju izbaudīt radošo pieeju dizainam un novērtēt tā daudzveidību. Pēcpusdienā devāmies arī uz privātu zoodārzu un kārtīgi izstaigājāmies pa dabas takām.

Trešajā dienā apmeklējām Ksantenē ģimnāziju, kur iepazinām ar skolas vidi un vietējo skolēnu ikdienu. Mani pārsteidza atšķirīgā pieeja izglītībai – sākot no stundu ilguma un vērtēšanas sistēmas līdz pat skolēnu ēšanas paradumiem. Vēlāk sākām darbu pie prezentācijas par Latvijas Atmodas laiku. Pēc skolas devāmies uz Diseldorfu. Pilsēta pārsteidza ar dzīvīgumu un modernizēto vidi. Vakarā pastaigājāmies gar Reinas upi un baudījām skaistu saulrietu.

Ceturtajā dienā devāmies uz Amsterdamu – pilsētu, kas jau sen bija manā “top vietas, ko vēlos apmeklēt” sarakstā. Apskatījām Rijksmuseum un tā visā pasaulē pazīstamās gleznas, izstaigājām galveno laukumu, šaurās ieliņas un romantiskos kanālus.

Piektajā dienā turpinājām darbu pie savām prezentācijām. Pēcpusdienā apmeklējām Ksantenes arheoloģisko parku, kur varēja sajust senās Romas vēstures pieskārienu. Noslēgumā prezentējām savus darbus un diskutējām par brīvības jēdzienu mūsdienās. Bija interesanti dzirdēt, cik atšķirīgi mēs katrs uztveram šo jēdzienu.

Pēdējā dienā devāmies uz Ķelni. Apskatījām slaveno Ķelnes katedrāli un izbaudījām tradicionālo vācu ēdienu - kartupeļu pankūkas. Vēroju lielpilsētas rosību un izjutu kontrastu starp mierīgo Ksanteni un rosīgo lielpilsētu- Ķelni. Vēlāk devāmies uz lidostu un sākām ceļu atpakaļ uz mājām.

Dalība šajā projektā nozīmēja to, ka man nāktos pārvarēt savas bailes un izkāpt no ierastās vides. Dažkārt tas šķiet biedējoši, un var atturēt, bet bez izaicinājumiem nav attīstības, tāpēc uztvēru šo izaicinājumu pozitīvi. Kopumā šajā pieredzē neredzu nevienu negatīvu aspektu – tā bija iespēja paplašināt redzesloku, iepazīt citas valsts kultūru un attīstīt komunikācijas prasmes. Šī pieredze man sniedza iespēju iegūt jaunas prasmes un kļūt pārliecinātākai par sevi, kā arī nevilcināties, kad dzīve sniedz iespēju. No sirds ieteiktu ikvienam izmantot iespēju piedalīties Erasmus+ mobilitātes projektā.

Anete Goldmane 11.ES

Es ļoti novērtēju iespēju šogad piedalīties Erasmus+ projektā un doties uz Ksanteni Vācijā. Tas man paplašināja redzeslauku par to, kā ikdienā dzīvo vācieši un to, cik skaista ir gan Ksantene, gan citas apkārt esošās pilsētas, uz kurām devāmies.

Man ļoti patika katru rītu kopā ar meiteni, kas mani uzņēma, uz skolu braukt ar riteņiem. Pēdējā vakarā izbraucām ārpus pilsētas pa lauku ceļu, un bija brīnišķīgs saulriets, kas radīja vasaras sajūtu. Ksantenes centrs un tajā esošā katedrāle, kā arī ziedošās magnolijas un pašas dzīvojamās ēkas bija ļoti skaistas. Es uzkāpu dzirnavās, kuras darbojās un, lai tiktu uz otro un trešo stāvu, bija jākāpj pa ļoti stāvām kāpnēm. Kamēr biju skolā, īsti nesapratu, kā pa to pārvietoties, jo tai bija daudz korpusu. Mēs projekta ietvaros veidojām prezentācijas, un es uzzināju vairāk par Latvijas brīvības simboliem un Berlīnes mūra vēsturi.

Viens no spilgtākajiem notikumiem bija ceļojums uz Amsterdamu, kur es biju pirmo reizi, un esot tur aptuveni pusi no dienas, jau sapratu, ka pilsēta ir skaista, un, lai gan visas ielas arhitektūras dēļ izskatās līdzīgas, tik un tā neapnīka pa tām staigāt. Man ļoti patika Nacionālais mākslas muzejs, kurā bija izvietotas ļoti skaistas un populāras gleznas, kā arī biju priecīga ieraudzīt kuģu modeļus. Es pat redzēju, kā rekonstruēja Rembranta gleznu “Naktssardze”, kas patiesībā bija diezgan milzīga.

Pirms došanās atpakaļ uz Latviju, bijām Ķelnē, kur, protams, apskatījām Ķelnes katedrāli, kuras ārpuse bija tiešām grandioza un brīnišķīga. No katedrāles iekšpuses man visvairāk patika vitrāžas zilos toņos un krāsainās mozaīkas. Pašā pilsētā bija vairākas ielas ar dažādiem veikaliem un tās atmosfēra bija patīkama un rosināja vēlmi tur vēl kādreiz atgriezties.

Vēlos pateikt lielu paldies savai viesģimenei, kas mani uzņēma un deva ieskatu par viņu ikdienu. Ceļojuma noslēgumā biju un joprojām esmu pateicīga par iegūtajām atmiņām un pieredzi Vācijā.

Elīza Balgalve 11.CV

Šogad man bija lieliska iespēja piedalīties "Erasmus+" mobilitātē Vācijā, Ksantenē. Šīs mobilitātes laikā, manāmi attīstījās manas angļu valodas prasmes. Šobrīd varu teikt, ka brīvi pārvaldu angļu valodu gan runājot, gan rakstot. Mēs iesaistījāmies mācību stundās un veidojām grupu prezentācijas un beigās tās prezentējām. Mazliet guvu ieskatu par skolu. Ļoti daudz atšķirības ar Latvijas skolām nebija. Stundas sākas ap astoņiem un beidzas ap trijiem, tāpat kā Latvijā. Dzīvojot viesģimenē, šī ģimene bija ļoti viesmīlīga, mīla un izpalīdzīga. Mani uzņēma kā pašu meitu. Vienmēr par visu bija padomāts, lai nekas nekad netrūktu. Katru rītu bija bagātīgas brokastis un vakarā vakariņas. Dzīvojot tikai dažās dienas, es tiešām jutos kā savās otrajās mājās. Man ļoti iepatikās tās sarunas ar ģimeni pēc garās dienas pie vakariņu galda, kad mēs izrunājām visu redzēto un izjusto. Šīs sarunas deva tādu kā kopības sajūtu. Šobrīd cenšos to turpināt savās mājās - Latvijā. Kultūršoku es piedzīvoju, ieejot jebkurā veikalā ar vāciešiem. Es biju šokā par to, cik jauki un atvērti vācieši ir pret citiem, pat nepazīstamiem cilvēkiem. Katrā veikalā pie kases pēc samaksāšanas vācieši atvadījās no kasieriem kā ar draugu, kā arī uz ielas cilvēki smaida un ir laimīgi. Tas mani pārsteidza, jo Latvijā gandrīz nekad nebiju to redzējusi. Šī mobilitāte man palīdzēja nostiprināt savas spējas sarunāties ar cittautu cilvēkiem svešvalodā, patstāvību dzīvojot citā valstī. Vēl iepazinos arī ar citiem latviešiem, kuri piedalījās šajā mobilitātē, un ieguvu jaunus draugus gan Latvijā, gan ārzemēs. Ceļš uz Ksanteni nebija īpaši garš. Sākumā lidojām no Rīgas uz Diseldorfu. Lidojums nebija garš, tikai apmēram pusotra stunda. Pēc tam katram latvieti Diseldormas lidostā sagaidīja savs vācietis un tālāk jau kopā braucām uz mājām. Kopumā man ļoti, ļoti patika šis brauciens. Esmu ļoti pateicīga Rīgas Valsts vācu ģimnāzijai, par šādu mobilitātes iespēju. Mobilitāte man palīdzēja pilnveidoties kā cilvēkam, ieguvu jaunu pieredzi un jaunas pazīņas gan Latvijā, gan ārzemēs, un, protams, pavadīju ļoti jauku laiku. Katru dienu bija, kas jauns un aizraujošs. Paldies par iespēju!

Paula Vīksne 11.IT

Man bija lieliska iespēja piedalīties Erasmus+ projektā nelielā Vācijas pilsētā Ksantenē. Šī projekta laikā ne tikai iepazinām Ksanteni, bet arī devāmies ekskursijās uz Diseldorfu, Ķelni un pat Amsterdamu. Mēs ieguvām daudz jaunu zināšanu, īpaši par šo vietu vēsturi.

Ksantene bija mierīga, vēsturiska pilsēta, kas mani uzreiz apbūra ar savu klusumu, skaistajām ieliņām un draudzīgo atmosfēru. Esmu ļoti pateicīgs arī savai viesģimenei, kas mani sirsnīgi uzņēma, parādīja vācu kultūru un iepazīstināja ar Ksanteni. Pati pilsēta ir slavēta ar savu romiešu vēsturi – viens no interesantākajiem apskates objektiem bija Arheoloģiskais parks. Tur varēja redzēt rekonstruētas romiešu ēkas un senas pirts drupas.

Projekta laikā skolā mēs grupās izstrādājām projektus par mūsu valstu vēsturi – vācieši veidoja darbu par Berlīnes mūri, bet mēs, latvieši, par Atmodu un dzīvi Padomju Savienībā.

Brīvajā laikā mums bija iespēja apmeklēt Diseldorfu – modernu pilsētu ar augstceltnēm, stilīgām ielām un skaistiem skatiem uz Reinu. Citā dienā visi kopā devāmies uz Amsterdamu. Brauciens nebija garš, bet pa ceļam varēja redzēt vācu un nīderlandiešu laukus. Amsterdama pārsteidza ar saviem kanāliem, velosipēdiem, sīkiem tiltiņiem un unikālu arhitektūru. Pilsēta dzīvo savā īpašajā ritmā. Mēs

apmeklējām Rijksmuseum, kur redzējām slaveno "Nakts sardzi" un uzzinājām, kā šo mākslas darbu uztur un saglabā. Pēc tam mums bija brīvais laiks, lai iepazītu Amsterdamu pašiem.

Pēdējā dienā mēs apmeklējām slaveno Ķelnes katedrāli un pastaigājāmies pa pašu Ķelni. Pēc tam devāmies mājup.

Šajā projektā kompānija bija vienkārši lieliska, un arī skolotāji bija ļoti atsaucīgi – viņi mums nodrošināja brīnišķīgu programmu un vērtīgu pieredzi.

Vadims Vedats Kaiguns 11.EU

Esmu ļoti laimīgs, ka man bija iespēja piedalīties Erasmus projektā. Es guvu dažādu pieredzi, iepazinos ar daudziem cilvēkiem un ieguvu jaunus draugus. Šī nedēļa, ko pavadīju Vācijā, bija viena no labākajām manā dzīvē. Pirmajā dienā kopā ar viesģimeni apmeklējām Kamp-Lintfortu un spēlējām galda spēles. Tajā pašā dienā devāmies uz Ksanteni un apmeklējām pilsētas baznīcu. Nākamajās dienās kopā ar draugiem apmeklējām Nijmegeni un Diseldorfu, kā arī strādājām pie projekta par brīvības nozīmi. Otrdien bijām Amsterdamā, iepazinām pilsētu, staigājot pa gleznainajām ielām un kanāliem, kā arī apmeklējām mākslas muzeju "Rijksmuseum". Trešdien pabeidzām mūsu grupas darbu par brīvību, apmeklējām Romas arheoloģisko parku un muzeju Ksantenē, un vakarā labi pavadījām laiku kopā ar vāciešiem. Pēdējā dienā bijām Ķelnē, kur apmeklējām slaveno un grandiozo Ķelnes katedrāli. Šī pieredze atstāja daudz labu iespaidu, un nedēļas laikā izjutu kopības sajūtu. Personīgi es ļoti iesaku piedalīties Erasmus mobilitātē ikvienam, jo tā sniedz neaizmirstamas atmiņas uz visu mūžu.

Skolēnu grupas mobilitāte uz Floto (Vācija) 28.04. - 01.05.2025.

Agate Darbiniece, 12.CV

Brauciens uz Vāciju, Floto pilsētu un Weser-Gymnasium sniedza iespēju ieskatīties šīs ģimnāzijas skolēnu pašpārvaldes norisēs, tomēr galvenokārt mācību stundu darbā un ikdienišķajā skolas dzīvē. Apvienojot mūsu un vāciešu idejas, pieredzi un vērtības, piedalījāmies darba grupās, kurās apskatījām dažādas mūsdienās aktuālas problēmas saistītas ar klimata pārmaiņām, rasismu un neiekļaujošu sabiedrību, kā arī veidojām projektus, kuros atveidojām 2040.gadā iespējamo pasauli. Šī aktivitāte spilgti iekrāsoja to, no kā mēs baidāmies, skatoties uz nākotni, un to, ko vēlamies mainīt un sasniegt, lai 2040.gadā laimīgi dzīvotu.

Ārpus šīm nodarbībām un skolas dzīves iepazīnām Vācijas pilsētas un kultūru, attīstījām angļu valodas prasmes, vienlaicīgi vienojoties jaukās un atvērtās sarunās ar saviem jauniegūtajiem draugiem un pildot dažādus izaicinājumus un spēles. Tāpat šis brauciens bija lieliska iespēja iepazīt katru no mūsu pašu komandīnas! Katra Vācijā pavadītā minūte bija ne tikai saulaina (ļoti priecājāmies par 20+ grādiem Celsija katru dienu), bet arī ar jaukām un pozitīvām emocijām, smiekliem un piedzīvojumiem piepildīta!

Šis brauciens pierāda, cik patiesi lieliski, noderīgi un vērtīgi ir Erasmus+ projekti, iedvesmojot būt aktīvai arī turpmāk un piedalīties arī citos projektos, iegūstot šāda veida pieredzi.

Gustavs Tepers 12.EU

Pēc gara ceļa līdz mazajai un omulīgajai pilsētiņai Vlotho, mēs bijām ļoti lielā sajūsmā par piedzīvojumiem, kas mūs sagaida. Laika apstākļi mūs lutināja, bija silts un saulains visu nedēļu. Pirmajā dienā devāmies uz Weser-Gymnasium Vlotho, kur kopīgi iepazīnāmies ar skolas pašpārvaldes dalībniekiem. Trīs dienas mēs katrs varējām ieskatīties ikdienas mācību norisē un izvēlēties, uz kurām stundām iet ar kādu no Pašpārvaldes dalībniekiem. Dienas vidū mums notika radošās darbnīciņas kopā ar Vlotho ģimnāzijas skolēnu Pašpārvaldi, kur darbojāmies grupās. Mums bija iespēja aktīvi iesaistīties un apspriest ļoti aktuālas tēmas par dabu un cilvēkiem, kā "Happy Earth Day", kas saistīts ar vidi un dabu, un "How We see our future in 2040 (economy, social life, education)", kas ir saistošs ar cilvēces sabiedrības aktualitātēm.

Pabijām ekskursijās arī uz citām pilsētām. Münster kopā Weser-Gymnasium Vlotho pašpārvaldi piedalījāmies interaktīvā spēlē komandās. Hammen pilsētā mūsu komandu iepazīstināja ar leģendu par Stabules pūtēju, ar ko pilsēta ļoti zināma. Papildus visam piedzīvojām kārtīgu kopmītņu dzīvi. Kopumā varu teikt, ka projekts ir palicis atmiņā ar pozitīvām un patīkamām emocijām, kā arī lielisku pieredzi un jaunām idejām.

Mikus Jaunpetrovičs, 12.EU

Erasmus+ apmaiņas programmā man bija iespēja doties uz Vāciju, uz Vlotho pilsētu, kur kopā ar savas skolas pašpārvaldi viesojāmies Weser Gymnasium Vlotho. Šajā laikā piedalījāmies vietējo skolēnu mācību stundās un iepazīnām, kā notiek mācību process citā valstī. Mani īpaši aizrāva atšķirīgās mācību metodes un pieejas viņu izglītības sistēmā.

Projekta laikā sadarbojāmies ar vācu skolas pašpārvaldi, kopīgi īstenojot dažādas aktivitātes, piemēram, izstrādājot idejas par Eiropas nākotni 2040. gadā un risinājumus pret mobingu skolās. Šī sadarbība mūs ļoti saliedēja un parādīja, cik daudz var panākt, ja skolēnu kopa strādā kopā.

Papildus mācībām un projektiem iepazinu arī Vācijas kultūru – devāmies ekskursijās uz Mīnsteri (Münster), kurā apskatījām nozīmīgus vēsturiskus un kultūras objektus. Šis brauciens bija ne tikai izglītojošs, bet arī iedvesmojošs, man tas ļoti patika un noteikti iesaku katram izmantot savu iespēju un doties apmaiņas projektos.

Dace Kromāne, 10.EU

Dalība Erasmus+ projektā kopā ar Floto Vēzeres ģimnāziju bija patiešām lieliska pieredze gan aizraujoša, gan ļoti vērtīga. Mūs uzreiz pārsteidza, cik aktīvi visi piedalās mācību stundās, neviens nesēž malā un neko nedara. Vēlāk uzzinājām, ka tas nav nejauši, daudziem priekšmetiem piedalīšanās stundās un iesaistīšanās veido pat 30–50% no gada vērtējuma. Ir pat tādi priekšmeti, kuros atzīme veidojas tikai no tā, kā skolēns uzvedas un piedalās stundā. Tas likās interesanti un lika aizdomāties arī par mūsu skolu sistēmu.

Mēs piedalījāmies mācību stundās un redzējām, kā mācās vācu skolēni. Ļoti pievērsām uzmanību tam, ka gandrīz visi izmanto planšetes tas likās gan moderni, gan ērti. Viss notika diezgan raiti un pārdomāti.

Ļoti patika arī tas, ka daudz runājām ar vietējiem skolēniem. Mēģināju sarunāties vāciski, un tas tiešām palīdzēja uzlabot valodas prasmes. Dalījāties savā pieredzē par pašpārvaldes darbu – stāstījām par saviem projektiem, iedvesmojāmies no vāciešiem un arī paši iedevām viņiem idejas. Bija forši redzēt, ka daudz kas mums ir līdzīgs, bet arī atšķirīgs.

Brīvajā laikā izstaigājām Floto, devāmies ekskursijās uz Hamelnu un Minsteri. Šīs bija dienas, kad varējām vienkārši baudīt jaunu vietu, kultūru un kompāniju. Vakaros viesnīcā valdīja brīva, draudzīga gaisotne daudz smējāmies, runājām un kļuvām tuvāki. Tā attīstījās draudzības, kuras noteikti gribēsies turpināt.

Šī nedēļa bija piepildīta ar vērtīgām atziņām, jautriem brīžiem un patiesu iedvesmu. Esmu ļoti priecīgs par iespēju būt daļai no šī projekta tas noteikti paliks atmiņā vēl ilgi.

Līva Ozola, 8.c

Mēs Floto atbraucām ap 13:00, pēc mantu nolikšanas mēs devāmies pastaigā pa skaisto pilsētu. Pirmdien mēs iepazīstinājāmies ar Floto pašpārvaldes dalībniekiem un sekojām viņiem līdzī uz 2., 3. un 4. stundu. Es devos līdzī uz filozofiju un fiziku, filozofija mani ļoti ieinteresēja, jo Latvijā nav mums tādas stundas un stunda mums notika angļu valodā, tāpēc es varēju viegli iesaistīties. Pēc tam mums bija workshops, kur es tiku iedalīta grupā ar 4 meitenēm un mums bija uzdots uzdevums izveidot aktivitāti pret iekdienas rasismu. Otrdien es pievienojas klāt matemātikas stundā, kur bija radošs darbs saistīts ar x un y asīm, pēc tam bija bioloģija, kur mums mācīja par enzīmiem u.c. Otrdienas pēc pusdienā mums atkal bija workshops, kur es tiku iedalīta grupā ar 4 puisiem un mēs izveidojām kā avīze varētu izskatīties 2040. gadā. Trešdien mēs ar vilcienu devāmies uz Hamelnu un mums pastāstīja par pilsētas vēsturi. Mums bija iespēja apskatīt pilsētu un iegādāties drēbes, ēdienu un citus suvenīrus. Ceturdien mēs aizbraucām uz Minsteri ar vāciešiem. Mūs sadalīja grupās un bija spēle pa pilsētu, kur mums vajadzēja doties uz vairākām lokācijām un izpildīt uzdevumus. Grupa ar visvairāk punktiem uzvarēja. Piektdien no rīta mēs devāmies uz skolu, lai atvadītos no visiem. Mēs apmēram 22:30 ielidojām Rīgā un es devos mājās.

Ērika Asare, 8.a

Erasmus+ projekts sadarbībā ar Vēzeres ģimnāziju Vācijas pilsētā Floto bija vērtīgs gan izglītības, gan personīgās izaugsmes ziņā.

Ieradāmies Diseldorfas lidostā un devāmies uz Floto, kur dzīvojām kopmītnēs. Jau pirmajā dienā iepazīnām pilsētiņu un tās mierīgo vidi, kas palīdzēja vieglāk iejusties.

Skolā apmeklējām dažādas mācību stundas - angļu valodu, politiku, fiziku un pat franču valodu. Bija interesanti redzēt, cik lielu lomu Vācijas skolēnu ikdienā spēlē planšetes - tās tika izmantotas ne tikai uzdevumu veikšanai, bet arī grupu darbam un prezentācijām. Piedalījāmies arī darbnīcās, kur kopā ar vācu skolēniem runājām par dzīvi 2040. gadā un plānojām pasākumus sabiedrības pārmaiņām, piemēram, cīņai pret iekdienas rasismu.

Īpaši spilgti atmiņā palika vizīte Hāmelnes pilsētā, kur uzzinājām vairāk par vietējo teiku - Žurku ķērāju. Tāpat arī orientēšanās aktivitāte Minsterē bija aizraujoša - mēs ar komandu, izmantojot planšetes, veicām uzdevumus un krājam punktus, iepazīstot pilsētu.

Vislielākie ieguvumi no šī ceļojuma ir jaunās zināšanas par atšķirībām mācību procesā, uzlabotas digitālās un komunikācijas prasmes, kā arī saliedētāka pašpārvalde. Jau iepriekš biju apsvērusi domu mācīties Vācijā nākotnē, un šī pieredze manu vēlmi ir tikai pastiprinājusi.

Diāna Jandava, 8.b

Svētdiena:

Ieradāties Vlotho. Pēc mums uz Jauniešu centru ieradās pakaļ vietējās skolas skolotāja un izvadāja ekskursijā pa Vlotho. Redzējam daudz ļoti skaistus skatus un paēdām pusdienas ļoti skaistā vietā.

Pirmdiena:

Pirmā diena skolā. Kopā ar desmitās klases skolniecēm devāmies uz viņu stundām. Šī pieredze bija ļoti forša, neskatoties uz to, ka tēmas, kuras mācījāmies Vācijā, vēl nebiju mācījusies Latvijā. Pēc skolas apmeklējuma, mūsu naktsmītnēs notika "Workshopi", šajā dienā kopā ar vācu pašpārvaldi plānojām pasākumus gan viņu, gan mūsu skolai.

Otrdiena:

Otrā diena skolā. Šī diena bija ļoti līdzīga pirmajai, bet šajā dienā es devos līdz astoto klašu skolniecēm, kas man patika labāk, jo es sapratu vairāk par ko iet runa viņu stundās. Arī šajā dienā notika "Workshopi", bet šoreiz veidojām prezentācijas par mūsu dzīvi 2040. gadā.

Trešdiena:

No rīta devāmies uz skolu. Es devos uz astotās klases fiziku, kurā es sapratu ļoti daudz. Pēc skolas mēs devāmies uz vācu pilsētiņu Hameln. Šajā pilsētiņā mūs izvadāja mazā ekskursijā un pēc tam mēs devāmies iepirkties vietējos veikalos vai apskatīt pilsētas ieliņas. Šīs pilsētas ielas man atgādināja skaistās Gruzijas ielas.

Ceturtdiena:

Šajā dienā mēs devāmies uz Minsteri. Mēs apskatījām daudz skaistas baznīcas un katedrāles, kā arī sacentāties komandās orientēšanās spēlēs, kurās mēs iepazīnām Minsteres vietējās ieliņas un cilvēkus. Šī diena bija mana mīļākā, jo tā jutās kā īsta klases ekskursija. Manuprāt, šajā dienā mēs ar vācu skolēniem saliedējāmies visvairāk.

Piektdiena:

Piektdien no rīta mēs devāmies uz skolu, kur mums iedeva mazas atvadu dāvanas un kur mēs atvadījāmies no vācu skolēniem. Visu atlikušo dienu mēs devāmies uz Dīseldorfas lidostu. Atpakaļ uz Latviju mēs lidojām ar lidmašīnu, kura bija aplīmēta ar Latvijas karogu. Vakarā, ap 22, beidzot ieradāmies mājās.

Skolēnu grupas mobilitāte uz Vīni (Austrija) 03.06. - 07.06.2025.

Sofija Rudnika, 10.CS

Pirmo reizi piedalījos tāda veida pasākumā kā apmaiņas projekts. Tā noteikti bija ļoti noderīga pieredze vairāku aspektu dēļ. Pirmkārt, valodas līmeņa uzlabošanās, pēc manām izjūtām, ir ļoti liela, nezinu, vai kādreiz esmu tik ātri sajutusi rezultātu valodas (galvenokārt runāšanas prasmes) apgūšanā. Otrkārt, iespēja piedzīvot īstu mācību vidi, sarunāties ar vietējiem skolēniem, skolotājiem un piedalīties mācību procesā bija neiedomājami vērtīga, tas motivēja turpināt mācības arī brīvlaikā, uzreiz pēc atgriešanās. Godīgi sakot, arī pēdējās projekta dienās (brīvdienās), man gribējās vēl nākt uz projekta skolu un turpināt piedalīties stundās. Ļoti vērtīgi tas bija arī tajā nolūkā, ka nākotnē plānoju studēt ārzemēs, un šī bija iespēja izmēģināt mācības svešvalodā, kā arī izskaidrot daudzas savas bažas par izglītību ārvalstīs, runājot ar vietējiem iedzīvotājiem (manā gadījumā ar skolotājiem un viesģimenes locekļiem). Protams, arī pilsētas iepazīšana un citas valsts kultūras apguve ir interesanta pieredze. Kopumā apmaiņas pieredze bija ne tikai izklaidējoša, bet arī svarīga un vērtīga.

Polina Nuždina, 10.CS

Dalība Erasmus+ projektā Vīnē bija man ļoti vērtīga pieredze. Šī bija mana pirmā ilgstošā uzturēšanās ārzemēs pie viesģimenes, un es par šo pieredzi atceros ar siltākajām sajūtām. Es dzīvoju viesģimenē, kas nāk no Irānas, un tā man sniedza unikālu iespēju ne tikai iepazīt Austriju, bet arī uzzināt daudz par persiešu tradīcijām, ēdieniem un ģimenes attiecībām. Mēs runājām angļu un arī vāciski, bet ģimenes locekļi savā starpā runāja persiski, reizēm mācot man vārdus. Viņi labprāt stāstīja par savu kultūras mantojumu, un es vienmēr jutos gaidīta. Kopā ar uzņemošās ģimenes meitām mēs gājām uz skolu, par kuru arī paspējam daudz uzzināt. Skola ir gandrīz multilingvāla, bet mēs ar skolotājiem un skolēniem runājām vāciski. Personīgi man bija diezgan grūti, jo ne tik ilgu laiku mācos

vācu valodu, lai brīvi runātu, taču pāriet uz angļu valodu nebūtu ērti citiem, tāpēc sarunās reizēm nejutos ērti. Bet skolā mani jauki uzņēma Harir draudzenes, kas laiku skolā padarīja foršāku. Mani patīkami pārsteidza, ka stundās skolēni aktīvāk piedalās un nebaidās atbildēt vai uzdod jautājumus. Ļoti patika skolas idejas, piemēram, projekti un dažādi plakāti, kas saistīti ar Erasmus+, tas, cik izcelta iekļaujoša izglītība, tiek uzsvērtā visu cilvēku vienlīdzība, tiesības un mentālā veselība. Visvairāk patika skolas iestudējumi-mūzikli par populārām filmām kā “Mamma Mia”. Liekas, būtu forši mūsu skolā arī pamēģināt uztaisīt kaut ko līdzīgu. Tā kā mani piesaista dažādas valodas un kultūras, patika ikdienā visur dzirdēt vācu valodu, mēģinot saprast austriešu dialektu, kā arī iepazīt persiešu valodu. Austrija mani apbūra ar savu neticamo skaistumu, īpaši ar jūgendstila ēkām un nebeidzamiem muzejiem. Kā arī transporta sistēma Vīnē ir daudz labāka nekā Rīgā, no Harir mājas līdz jebkuram punktam viegli tikām ar metro vai tramvaju. Šis brauciens bija emocionāls un fascinējošs!

Kate Tīrele, 10. EI

Šī bija mana pirmā reize, kad piedalījos kādā apmaiņas projektā, un pieredze ar Erasmus+ man bija ļoti pozitīva. Tā veicināja manu motivāciju vēlreiz piedalīties šādā pasākumā. Projekta ietvaros es ieguvu iespēju izjust ne tikai to, kāda ir dzīve Austrijas galvaspilsētā, Vīnē, bet arī to, kāda ir ģimenes un skolas ikdiena citā valstī.

Es ātri iejutos Vīnes meiteņu ģimnāzijā, kur, salīdzinot ar mūsu skolu Rīgā, valdīja daudz brīvāka gaisotne, lai gan skola bija krietni skaļāka. Man ļoti patika viņu vērtēšanas sistēma – tajā tiek ņemti vērā ne tikai pārbaudes darbu rezultāti, bet arī citi aspekti. Bija arī patīkami vērot, ka klase daudz vairāk iesaistās stundās, salīdzinot ar situāciju Latvijā. Tas, iespējams, ir tādēļ, ka austrieši ir atvērtāki un ekstravertāki nekā latvieši.

Projekta ietvaros man bija iespēja labāk iepazīt savas skolasbiedrenes un veidot dziļākas saiknes ar viņām. Interesantākā kopīgā aktivitāte bija ekskursija pa parlamentu, kur es uzzināju daudz ko jaunu par Austrijas vēsturi kā neatkarīgai un demokrātiskai valstij.

Gan Latvija, gan Austrija ir valstis ar ļoti izteiktu kultūru. Latvijā tā ir mūsu nacionālā kultūra, kas ir pilna ar vēsturi un stiprina mūsu patriotismu. Austrijā ir ļoti spēcīga mākslas un mūzikas kultūra, jo daudzi no Eiropas slavenākajiem māksliniekiem ir dzīvojuši šeit un ietekmējuši turpmāko Eiropas kultūras attīstību ar savām idejām. Viņu patriotiskā kultūra gan nebija īpaši manāma, jo pēc Otrā pasaules kara viņi to reti izrāda.

Mana viesģimene bija ļoti atsaucīga, un man bija patīkama pieredze ar viņiem. Lai arī nesanāca pavadīt tik daudz laika kopā, cik gribētos, jo bieži vien bijām ārpus mājas līdz vēlam vakaram, man tomēr izdevās veiksmīgi iejusties šajā ģimenē.

Erasmus+ projekti ir kaut kas tāds, ko es iesaku ikvienam pamēģināt vismaz reizi dzīvē. Tā nav tikai iespēja bez maksas apceļot citu valsti, bet arī iespēja iegūt daudz jaunu draugu un iepazīt.

Rūta Lukaševiča, 11.CV

ERASMUS+ braucienā uz Vīni man bija iespēja iepazīt Austrijas kultūru, tradīcijas, tradicionālos ēdienus, kā arī salīdzināt skolu sistēmas Austrijā un Latvijā. Šis brauciens noteikti bija citādāks nekā to iedomājos, bet, manuprāt, tas pat bija vēl labāks. Vienas nedēļas laikā es iepazīnu Vīni un tās cilvēkus,

kā arī nogaršoju tradicionālus Austrijas/Vīnes ēdienus. Visinteresantākās atšķirības noteikti novēroju skolas sistēmā un vispārējā skolas vidē, kas ļoti atšķiras no Latvijas skolām. Manuprāt, Vīne ir pilsēta, kura noteikti kādreiz jāapskata, jo šī pilsēta spēj apburt ar savu skaistumu un autentiskumu. Vispiecīgākā es esmu par iegūtajām zināšanām par Austriju un vācu valodu un, protams, par jauniegūtajiem draugiem un atmiņām, kas paliks uz visu dzīvi.